LAHOLMS TIDNING

N:R 190. ÅRG. 19. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm LÖRDAGEN DEN 19 AUGUSTI 1950 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 12 öre.

Röd cause celèbre:

Kamrat Leino är en suput, Hertta skiljs

HELSINGFORS (TT — FNB)

Äktenskapet mellan de båda ledande kommunisterna Hertta Kuusinen-Leino, den folkdemokratiska riksdagsgruppens ordförande, och förre inrikesministern Yrjö Leino upplöstes vid ett skilsmässomål på fredagen, då parterna levat åtskilda i två år. Skilsmässan söktes av fru Kuusinen som åberopade makens alltför livliga spritbegär och inbördes slitningar. Parterna var inte själva närvarande i rätten. De båda gifte sig 1940.

De röda kastade tillbaka av amerikanska motanfall

Sydkoreas regering flyr till Fusan

GENERAL MACARTHURS HÖGKVARTER. (TT — Reuter)

Samtidigt som den sydkoreanska regeringen på fredagen började utrymma sin starkt hotade tillfälliga huvudstad Taegu för att flytta till Fusan gick FN-trupperna till kraftiga motanfall och lyckades på tre fronter kasta tillbaka de nordkoreanska styrkorna. Vid östkusten återtogs den viktiga urlastningshamnen Pohang, på centralfronten ryckte amerikanska och sydkoreanska trupper fram fyra kilometer och drev tillbaka de nordkoreanska spjutspetsar, som stött fram mot Taegu och i den stora flodkröken längre söderut pressades brohuvudet vid Jongsan alltmer samman.

Men inte långt från detta brohuvud har stora nordkoreanska styrkor gått över Naktong och ryckt fram i farlig närhet av den livsviktiga förbindelsevägen Taegu—Fusan.

Inför hotet av den nordkoreanska storoffensiven, som syftar till att klyva FN-truppernas front, genom en framstöt över Taegu mot Fusan, beslöt den sydkoreanska regeringen på fredagen att evakuera sin andra huvudstad i ordningen. Endast de ministrar som är direkt engagerade i kriget stannade kvar i staden, som kommer att försvaras "hus för hus". Genom ett missförstånd fick även de 100,000 invånarna evakueringsorder och en folkvandring utan motstycke sedan krigets första dagar började. Senare dök flygplan upp över flyktingmassorna och fällde fygblad som uppmanade dem att återvända, vilket flertalet också gjorde.

Från Taeguområdet, som är huvudmålet för den nya nordkoreanska storoffensiven, gjorde amerikanska och sydkoreanska styrkor energiska framstötar längs vägen till Kunwi med kraftigt pansarstöd och kunde efter hårda strider driva tillbaka en framskjuten fiendestyrka på 5,000 man.

Ett nytt hot mot FN-truppernas viktiga reträttväg Taegu—Fusan har dykt upp längre åt sydväst, där nordkoreanerna har fått en stor styrka över Naktongfloden vid Jonpong och kastat fram mindre avdelningar till punkter 15 à 30 km. från vägen. I åttonde arméns högkvarter erkänner man att läget är kritiskt — om vägen avskärs måste FN-trupperna dra sig tillbaka ännu mera och endast behålla ett litet brohuvud kring Fusan.

I den stora flodkröken vid Jongsan 30 km. från sydkusten, där nordkoreanerna också har ett stort brohuvud som hotar Taegu—Fusanvägen, rasade förbittrade strider från gryningen till mörkrets inbrott. Marinsoldatkåren, som nyligen drogs tillbaka från Chinju vid sydfronten och sattes in i detta avsnitt, lyckades trots ytterst hårt motstånd kringgå fiendens högra flank och i samverkan med 24:e infanteridivisionen pressa samman brohuvudet.

Vid östkusten återtog sydkoreanska trupper med pansar- och artilleristöd den viktiga urlastningshamnen Pohang och Kigye längre inåt landet samt besatte de omgivande höjderna. De nordkoreanska styrkorna i detta avsnitt befinner sig på reträtt. Erövringen av Pohang har väckt förhoppningar om att flygplatsen 10 km. sydväst därom åter skall kunna tas i bruk. Den är en av försvararnas två enda fullt användbara flygbaser i Sydkorea, men det amerikanska flyget måste utrymma den då den omringades av nordkoreanerna.

PÅ KOREA... Denne stupade amerikanske soldat är en av de många, som av sina kamrater hittats med händerna bundna. Han tillfångatogs sårad, varefter han blev skjuten.

Arg akrobat sittstrejkar på hög mast

LONDON (TT — Reuter).

En ung akrobat som uppträder i en isgala på den populära badorten Brighton har etablerat sittstrejk på toppen av en 25 meter hög stång.

Han tänker inte komma ner förrän han lösts från sitt kontrakt. Han klättrade upp på toppen på torsdagsmorgonen och ännu på kvällen satt han kvar däruppe i hällande regn, skyddande sig nödtorftigt med ett paraply o. konsumerande en smörgås och en tidning som hans fru hissade upp. Under tiden virvlade de andra artisterna runt stången i sirliga piruetter under den ordinarie föreställningen.

Svenska marken rubbad 1,6 mm av jordskalvet

STOCKHOLM (TT)

Tisdagens kraftiga jordbävning i Indien kom marken i Uppsala och antagligen i hela Sverige att förflytta sig 1,6 mm, omtalar docent Markus Båth. Sedan jordbävningen började i tisdags och då pågick i fyra timmar har 15 svagare eftereskalv från samma härd i Indien inregistrerats i Uppsala.

Det halländska skatteunderlaget ökade 3,5 proc.

STOCKHOLM (TT)

Den sedan en lång tid fortgående stegringen av skatteunderlaget har avmattats ytterligare och är nu i genomsnitt endast 4,6 proc. mot nära 20 proc. förra året. Detta framgår av en översikt över skatteunderlaget för landstingsskatt enligt taxeringsnämndernas beslut åren 1949 och 1950. Det sammanlagda skatteunderlaget är nu uppe i drygt 118 milj. skattekronor, vilket innebär en ökning från föregående år med över 5 milj. skattekronor. Ökning föreligger i samtliga landstingsområden, ehuru med rätt starka variationer de olika områdena emellan. Den största ökningen kan Norrbottens än även i år visa upp med ej mindre än 12,5 proc. medan stegringen icke uppgår till mer än 0,8 proc. I Västernorrands samt 1,0 proc. i Göteborgs och Bohus läns landstingsområden. Skatteunderlaget är i Hallands län 3,281,177 skattekronor, vilket innebär en ökning med 111,834 kr och 3,5 procent.

Polismördaren söks i hela Västsverige

GÖTEBORG (TT)

Enligt rapport från stadsfiskal Hellsvik i Alingsås till kriminalpolisen i Göteborg har en man som med stor säkerhet antas vara den efterlyste danske polismördaren Helmer Egon Nielsen på fredagsmorgonen observerats i Alingsås.

Mannen — som var dansk — besökte en matservering i staden. Såväl innehavaren som betjäningen är fullt övertygade om att mannen var den efterspanade mördaren. Han var dock klädd något annorlunda än vad som framgår av fotografierna i tidningarna. Han var sålunda iförd en grå overall och hade ovanpå den en kort grårandig skrynklig kavaj samt bruna skor. Han sade sig skola resa åt falkenbergshållet med bil, men utkommen på gatan tog han en cykel och gav sig iväg. Mannen ville betala förtäringen med en dansk tia, men servitrisen vägrade ta emot sedeln och fick då en svensk i stället.

I Hindås iakttogs vid 12-tiden på fredagen en man som misstänkes vara den efterlyste polismördaren Hilmer Egon Nielsen från Danmark. Mannen höll på att raka sig vid stranden av Östra Nedsjön och verkade skygg. Intill honom låg en cykel med en resväska och en grå regnrock.

En göteborgare som passerade platsen trodde att mannen metade och förhörde sig om fiskelyckan, men denne svarade inte på frågorna. När göteborgaren någon timme senare läste om efterlysningen i tidningarna gjorde han anmälan till göteborgspolisen, som genast dirigerade spaningsfolk till platsen.

I hela västra Sverige anordnade landsfogdarna i resp. län vägspärrar i förhoppning om att kunna gripa den efterspanade, om det var denne som iakttagits i Alingsås och Hindås.

Stöldhausse i juveler på Rivieran

PARIS (TT — Reuter)

Haussen i juvelstölder fortsätter på Rivieran.

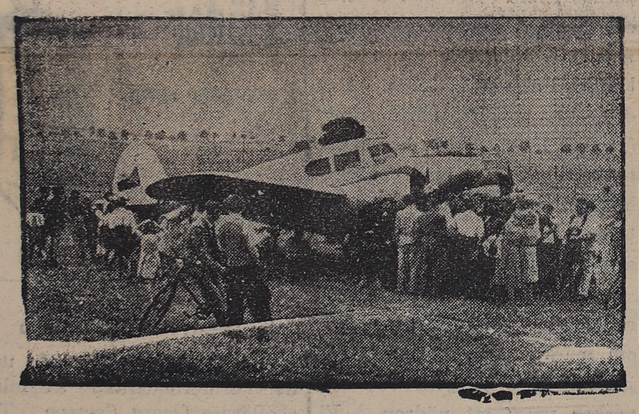
På fredagen följde två nya stölder slag i slag, den ena hos änkan efter förre franske konseljpresidenten Tardieu, som blev av med juveler för en miljon francs i Menton, och den andra hos madame Renee Bolore som före kriget var känd i teaterkretsar under namnet Line Plevert. Medan hon var på semester med sin make, en cigarettkung, bröt sig en tjuv in i parets villa i Neuilly och fann i sängkammaren två diamantbroscher och andra juveler för sammanlagt 15 miljoner francs. Därmed har polisen larmats för fem större juvelstölder på Rivieran de senaste tio dagarna.

Guvernör Dewey slår ett slag för negrerna i USA

NEW YORK (TT — Reuter).

Förre republikanske presidenten Thomas Dewey, guvernör i staten New York, manar sina landsmän att minska och avskaffa orättvisorna mot negrerna. Negrernas ott har visserligen förbättrats oerhört på de senaste fyrtio åren, säger Dewey, men det hela har nu blivit en fråga av internationell vikt. Det är påtagligt att så fort en amerikan kommenterar grymheten i det ryska systemet och lidandena i arbetslägren, så får han i vissa fall höra om hur orättvisa och olyckliga förhållanden negrerna lever under i vår fria republik. På sedvanligt kommunistsätt förvränges och överdrivs skildringarna dessutom.

Ett avhopparplan

Det gällde att hoppa av från tillvaron bakom järnridån. Planet landade på ett öppet fält nära Neuburg och många nyfikna samlades kring planet.

Husbocken hotar flera skånekyrkor med ruin

MALMÖ (TT).

Med största oro betraktar man i Skåne husbockens fortsatta härjningar, vilka går ut över såväl kyrkliga som profana byggnader. Dövstumsskolan i Lund har nyligen varit angripen, men där tycks nu faran vara över.

Stora posthuset i Malmö blev mycket kraftigt infekterat, varför åtgärder snabbt måste vidtas. Någon bättring har kunnat skönjas.

— Örtofta och Torekovs kyrkor har måst stängas till följd av den stora skadegörelse husbocken anställt där, omtalar domkyrkoarkitekt Eiler Graebe. Takstolarna i Saxtorps kyrka har också genomätits och måste bytas ut i samband med en pågående allmän restaurering. Även den är stängd. Källs Nöbbelövs kyrka har likaledes svårt härjats och står nu tom, medan murarna vittrat sönder av andra anledningar. Meningen är att riva den för att i stället bygga ett kapell. I Västra Ingelstads kyrka är takstolarna ytterst illa åtgångna, och på grund av takets konstruktion kan det behövas bara en vindstöt för att en takkrona skall falla ned. Det blir alltså nödvändigt med stängning även där.

En del biskops- och universitetshemman har också allvarligt hemsökts av husbocken, som även uppträtt på slott och herrgårdar.

Kommunistledaren i Belgien mördad

BRYSSEL (TT — Reuter)

Det belgiska kommunistpartiets ledare Julien Lahaut har mördats. Lahaut dödades av två män som på fredagskvällen kom körande i bil till hans hem i Seraing nära Liege.

Mördarna lyckades undkomma efter dådet och polisen har ännu inte kommit dem på spåren.

Lahaut, som var 65 år gammal, har varit partiledare sedan han vid skapen i Tyskland. Han var en av kung Leopolds främsta motståndare och vållade nyligen uppståndelse i deputeradekammaren genom att ropa "Leve republiken" när kronprins Baudouin avlade eden som regent.

Lahaut sköts ner när han öppnade dörren för de två männen. Fyra skott avossades. Ett träffade honom i huvudet och de tre andra borrade sig in i kroppen på honom. De bägge männen rusade efter dådet ut till sin bil som stod med motorn i gång.

Lahaut stapplade några steg in i rummet innan han avled i armarna på sin maka, som blev helt nedslodad, då hon tog emot honom.

Polisen anlände till Lahauts hem bara några minuter efter det att mördgärningsmännen hade givit sig av.

Polisjakt i 100 km. fart efter Ljungaskogselever

MALMÖ. (TT)

En vild jakt i 100-kilometersfart ägde tidigt på fredagsmorgonen rum på vägen mellan Malmö och Hörby. En poliskonstapel sökte på Lundavägen i Malmö stoppa en bil, som körde med endast en lykta tänd. Bilen fortsatte, och konstapeln fick hoppa åt sidan.

Då denne tyckte sig känna igen en av personerna i bilen som den efterspanade danske polismördaren, skaffade han snabbt en privatbil, tillhörig en annan poliskonstapel. I denna började de två poliserna jaga den förmente polismördaren. När föraren av den jagade bilen kände sig förföljda körde han rakt över spårvägsspåren på Lundavägen och fortsatte på högra körbanan av vägens dubbelfil. I Arlöv körde bilen mot en stolpe och fläkte upp hela sidan, men det oaktat fortsatte den med över 100 km:s fart med dörrarna uppslagna. När man hunnit till Hörby, körde den jagade bilen rakt ned i en källare. De åkande avlägsnade sig springande, men en av poliskonstaplarna sprang efter och lyckades få tag i den ene. Det visade sig vara två från Ljungaskoghemmet förrymda ynglingar.

Industrisabotage av östgötaarbetare, ville sluta tidigare

En 30-årig f. d. pappersbruksarbetare dömdes i Norrköpings rådhusrätt till fyra månaders straffarbete villkorligt för att uppsåtligt ha vållat grov skadegörelse genom ett industrisabotage.

Han skall därjämte utbetala 9,000 kr i skadestånd till vederbörande företag, Holmens bruk.

Mannen hade kastat en blåkrita, i vilken satt en spik, in i en stor pappersmaskin, varigenom den 25 meter långa metallduken skadades och måste bytas ut. Bolaget orsakades en förlust på sammanlagt 10,000 kr genom driftsstoppet jämte c:a 24,000 kr i nationalekonomisk valutaförlust, eftersom det var fråga om exportpapper. Genom driftsstoppet hade arbetaren räknat med att få sluta arbetet tidigare än vanligt.

Finland:

Strejkhot, riksdagen inkallas!

HELSINGFORS (TT — FNB).

Finska riksdagen inkallas redan till den 24 augusti i stället för den 5 september, det datum som tidigare fastställts. Talman Fagerholm fattade detta beslut på fredagen efter en hänvändelse från statsminister Kekkonen.

Orsaken till riksdagens inkallande före den utsatta tiden lär vara att regeringen inte ser några möjligheter bemästra den uppkomna strejksituationen utan att höra riksdagens åsikt i saken. Huruvida regeringen kan få stöd för sina planerade åtgärder att hålla tyglarna i sin hand och bemästra strejkerna är för tidigt att bedöma. I varje fall vittnar denna åtgärd om att regeringen känner behov av parlamentariskt stöd i denna svårlösta konflikt.

BRYSSEL: Polisen i Bryssel har hittat ett vapenförråd hos greve Arnold de Looz Coorswareen, som nyligen anhölls sedan han hade kastat en rökbomb i senaten strax innan prins Baudouin utnämndes till Belgiens regent. Greve Coorswareen sitter nu i fängelse i avvaktan på rannsakning.

Skärsliparen fick sax i veka livet - mördad?

STOCKHOLM (TT).

Vad som föregått skärsliparen Oskar Hjalmar Karlssons död natten till fredagen på Norrtälje lasarett är ännu på fredagsförmiddagen höljt i dunkel. Statskriminalen har två man i Norrtälje som bl. a. haft förhör med de båda skärsliparkamraterna och det har visat sig att de inte lämnat överensstämmande uppgifter i vissa väsentliga detaljer.

De båda männen kom sent på torsdagskvällen in på lasarettet med Karlsson, som då var svårt medtagen. Han förklarade att han fallit och fått en sax i veka livet. Saxen hade Karlsson haft i fickan när han föll. I den detaljen har de båda männen lämnat likalydande berättelser, men när de skulle berätta om vad de haft för sig tidigare under kvällen fick statskriminalen olika uppgifter. Man kommer emellertid att fortsätta förhören under fredagen och har dessutom sänt den dödes kläder till kriminaltekniska anstalten för undersökning. Obduktionen väntas bli klar under det närmaste dygnet och kommer då med all sannolikhet att ge klarhet i om det kan vara en sax som förorsakat det dödande sticket.

STOCKHOLM (TT).

New York—Sverige för ungefär halva priset är ett lockande projekt som en ung svensk flygofficer, löjtnant Olle Brunstorp, lovar att förverkliga. Det skall ske genom direktflygning New York—Göteborg, i motsatta riktningen måste man mellanlanda i Stavanger, så då blir flygtiden 15 timmar i stället för 11 timmar. Löjtnant Brunskog är nu i färd med att bilda en särskild organisation och över 11,000 ombud har satts i gång i USA och Canada.

Australiska trupper landsatta vid Söul!

TOKIO (TT — Reuter).

Fyratusen man australiska trupper har enligt obekräftade uppgifter landstigit vid Inchon på Koreas västkust cirka 30 km. från huvudstaden Söul. Inchon, den viktigaste hamnstaden på västkusten, ligger omkring 65 km söder om den 38:de breddgraden, längs vilken gränsen mellan Nord- och Sydkorea löper. Staden erövrades av nordkoreanerna under den första veckan efter krigsutbrottet. Det har hittills visat sig omöjligt att kontrollera riktigheten av ryktet om landstigningen, som dock kan vara resultatet av de just avslutade förhandlingarna mellan australiske premierministern Menzies och general MacArthur i Tokio.

Vädret

Landdistrikt: Svag till måttlig vind mellan syd och sydväst. Växlande molnighet och en del regnskurar. Oförändrad temperatur eller ännu något svalare.

Allmänna utsikter för söndagen: En del regn- eller åskskurar, oförändrad temperatur eller något svalare.

Sjödistrikt: God till styv något avtagande bris mellan syd och sydväst. Mestadels måttlig till god sikt.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm.

Redaktör: GUSTAF BERTLAND

Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.
Lösnummer 12 öre.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktör G. Bertlands bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Prenumerationspriser:
Helår 19:—, halvår 10:25 kvartal 5:50, månad 2:05. Annonser till första sidan mottagas icke.

Annonspriset:
Före text 21 öre pr mm.
Textsida.. 23 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 25 öre pr mm.
Under rubrikerna: Borttappat, Önskas hyra och Platssök. 18 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- och födelseannonser 6 kronor.
10 proc. förhöjning för annonser inlämnade efter kl. 8 fm. till införande i samma dags tidning.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 50 öre.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.

Markarydskontoret:
Red.: **Sven B. Jönsson**
Villagatan, Markaryd.
Telefon 150.

Knäreds SLKF-avd.

anordnar extra möte torsdagen den 24 aug. kl. 13.30 hos Svea Hartman. Kaffeservering. Eventuellt en cykelutflykt i omgivningen. Möt upp mangrant.

Styrelsen.

Auktion

Torsdagen den 24 aug. kl. 13 låta dödsbodelägarna efter Fru Emma Kristina Miller, Knäred, försälja boets lösegendom av möbler, säng- och gångkläder, linnevaror, porslin, glas och kökssaker m. m.

Tre mån. villkorlig kredit med äganderättsförbehåll.

Knäred den 18 aug. 1950.

Sigfr. Carlsson.

FOTBOLL
å Genevads Idrottsplats
söndag kl. 10.15
LAHOLMS IF—GENEVADS IF.
B-lagen **lördag** kl. 17.00.

Fotboll

å Hishults Idrottsplats
söndag kl. 14.30
VEINGE IF—HISHULTS A. I. S.
Förmatch kl. 13.30 **Värsjö Damlag—Hishults Damlag.**

FOTBOLL
Björkvallen, Ränneslöv
söndag kl. 14
KNÄREDS IK—RÄNNESLÖVS GIF
Förmatch kl. 12.15 mellan resp. B-lag.

Fotboll

Våxtorps Idrottsplats
söndag kl. 14
VAPNÖ IF—VÄXTORPS BOIS.

FOTBOLL
Idrottsplatsen i Skogaby
söndag kl. 15.00
Simlångsdalens IF—Skogaby BK.

Smågrisar

köpas och säljas **måndagen den 21 aug** å följande platser: **Tönnersjö** 11.45, **Öringe** 12, **Genevad** 12.15, **Laholm** 12.45, **Skogaby** 1.15, **Knäred** 2, **Mästocka** 2.30.

Endast prima grisar saluföras. Vanliga villkor.

Ivan Bengtsson, Mästocka.
Tel. 19.

Serieledarna till Laholm

Idrottsplatsen söndag kl. 14
IF CENTERN—LAHOLMS BK.
Förmatch mellan resp. B-lag kl. 12.15.

Pokalmatch i Tennis

HYLTEBRUKS TK—LAHOLMS TK
i morgon, söndag, med början kl. 10 fm.

KLUBBMATCH

för kvinnlig och manlig friidrott
på **Lagavallen, Knäred,** söndag kl. 13.30
VINBERGS IF—KNÄREDS IK.

Auktion i Skottorp

Lördagen den 26 augusti kl. 2 e. m. försäljes å offentlig auktion Neta Månssons fastighet Magnihem, Skummeslöv 2:15.

Fastigheten är belägen vid Skottorps järnvägsstation, är av trä under plåttak och innehåller 3 rum, kök och garderober.

Vidare säljes vid samma tillfälle en del inre lösöre, möbler, en radio, porslin och köks saker.

1,000 kr. erlägges vid auktionstillfället. Fri prövningsrätt förbehålles.

Skottorp den 18 aug. 1950. **ADOLF PERSSON.**

Vandringsutställningen

"Handarbetsmodeller för skola och hem" kommer till Laholm och utställes av Halländ ska Hemslöjdsföreningen på Stadshotellet måndagen den 21 och tisd. den 22 dennes. Öppen måndag kl. 10—5 och kl. 7—9, tisdag kl. 10—5.

Utställningen demonstreras av Hemslöjdskonsulent fröken Ingrid Hermansson.

Frukt-o. Blomsterutställning

å SKANSEN, BÅSTAD, den 24—27 aug.

Årstidens frukt, blommor och plantskolealster. Växtskydd m. m. Stort maskinfält med aktuella nyheter.

Besök Båstad och utställni ngen.

Blommande Gladiolus-fält

visas för intresserade.

Lökar av tulpaner, iris och pingstliljor för trädgårdar till salu.

ÅKESHOLMS GÅRD, VALLBERGA.

Vid Möbelköp

köp direkt från tillverkaren. Då erhålles högsta kvalitet, lägsta pris och full garanti.

Även omstoppning. **Fria transporter.**
Gör ett besök det lönar sig.

JI-PE FABRIKEN
MÖBELFABRIK och TAPETSERAREVERKSTAD
Tel. Genevad 134. **Norra Össjö. Tel. 6.**

Sommarens fluga är en geting

Den heter V E S P A

Namnet på den **Italienska motorscootern.** Ni kan åka i vita kläder utan att bli nerstänkt av olja och damm. **Den idealiska motorcykeln med 125 c. c. motor, 70 km:s hastighet.**

Begär demonstration.

HANDELSBOLAGET MOTOREX. Tel. 123, Skottorp.

TILLSALU

El-motorer

helkapslade, av Seimens, Asea, m. fl. fabrikat, för omg. leverans. **Stallgödselspridare Frey** med gummihjulsutrustning för såväl häst- som traktordrift, försäljes av

LARS CHRISTENSSON. Tel. 24 Svenshult.

Silobrunnar

finnas åter i lager.

VEINGE CEMENTGJUTERI. Tel. 114.

Atsa-mjölkmaskiner

levereras nu av ny konstruktion, spenkopp av ny enkel typ, hållfasthet, snabb- och renmjölkning, bättre än något annat fabrikat. **Utemjölkningsaggregat** ordnas. Allt för omg. leverans.

LARS CHRISTENSSON. Tel. 24 Svenshult.

Västeråsgurkor

till salu efter beställning.
Tel. 7 Växtorp.

Råg- och vetehalm

till salu direkt från tröskan.
PRÄMHUSET.
Tel. 32 Skottorp.

Stor färsk sill

Den stora fina höstsillen har nu kommit. Synnerligen lämplig till nerläggning.

Låga partipriser.
Ring eller tillskriv oss.

Bröderna Samuelsson & Co.,
Fiskhamnen - Göteborg.
Tel. 14 01 19, 14 81 43, 12 02 45.
Eft. kontorstid 29 17 38, 16 67 09

Kungsråg,

passande till utsäde, inköpt 1949, till salu från tröska i dag.

Ernst Persson, Flintarp.
Tel. 11 Hallandsås.

Smågrisar

säljas å följande platser
tisdagen den 22 aug.

Stäme 8.00	Hishult 11.45
Ränneslöf 8.30	Kornhult 12.00
Vallberga 8.45	Kåphult 12.30
Skottorp 9.00	Knäred 1.00
Ö. Karup 9.30	Skogaby 1.30
Hasslöv 9.45	Veinge by 2.00
Kärr 10.00	Öringe 2.15
Vindrarp 10.15	Tönnersjö 2.45
Tonstorp 10.30	Eldsberga 4.00
Växtorp 11.00	Genevad 4.15
Hårsabäck 11.15	Laholm 4.30

Endast grisar från absolut friska besättningar saluföras. Låg förmedlingsavgift. Vanliga villkor.

RAGNAR BENGTSSON,
Ysby. Tel. 52.

Önskas köpa

Cirka 1,000 kg.

TAKHALM

Anbud till telefon 190 Knäred.

Sommarstuga

eller obebyggd tomt vid södra Hallandskusten önskas köpa. Utförligt svar med prisuppgift till Ing. H. Eliasson, Strömsnäsbruk.

Smågrisar

köpas varje vecka för export.

Erik Bengtssons Grisexport.
Tel. 225 **Markaryd** Tel. 225

Bilar köpas

för nedskrotning till högsta priser.

Henning Johansson, Fridhem Bygget. Tel. 24 — bost. 34.

Höns

och ungtuppar, uppköpas till högsta dagspriser.

Åke Andersson, Knäred.
Tel. 81.

Önskas hyra

Lägenhet,

en -eller tvårums, i staden eller dess närhet, modern eller halvmodern, önskas hyra nu ell. senare av nygifta. Svar till "Båda med anställning", Laholms Tidning, Laholm.

KÄNN DINA FÖRFÄDER.
Antavlor och släktregister upprättas ur kyrko- och landsarkiv.
Sakkunnigt. Korrekt. Billigt.
NILS EDBERG.
Halmstad. Tel. 1854.

Laholms Tidning

har större upplaga än någon annan tidning i s:a Halland

LT
DEN 19 AUGUSTI.

För sent?

Då Amerikas beslut att inträda i Koreakriget först tillkännagavs, förklarades det, att USA endast skulle delta i striden med sitt flyg. Om amerikanerna någonsin varit så optimistiska, att de räknat med att kunna ge Sydkorea tillräcklig hjälp genom att blott sända flygstyrkor, är ovisst. Det dröjde emellertid inte länge, förän USA fann, att det även behövdes amerikanska marktrupper. Sådana överskeppades också snabbt från de japanska öarna, där Amerika hade en liten ockupationsarmé. I och med översändandet av dessa trupper hade USA engagerat sig så hårt i Korea-kriget, att ingen återvändo fanns. Striden måste kämpas till slut, och Amerika hade som krigsmål satt upp nordtruppernas tillbakadrivande till 38:e breddgraden, den gamla gränsen mellan Sydkorea och det kommunistiska Nordkorea.

Såsom vi alla vet och som de amerikanska trupperna i Kora bittert fått erfara, har det inte blivit något amerikanskt triumftåg till 38:e breddgraden. Hela kriget har hittills för Amerika varit en serie "strategiska reträtter". Man bör alltid vara skeptisk, då det hävdas, att en "strategisk reträtt" betyder något gott för de retirerande, och tydligt är, att de amerikanska trupperna nu befinner sig i den allra största fara i Korea. När detta läses, har kanske Sydkoreas tillfälliga huvudstad Taegu redan fallit i kommunisternas händer. När så skett, har nordkoreanerna gjort en ny bräsch i försvararnas front. Det kan befaras, att denna framryckning är bör jan till slutet för den amerikanska armén i Korea. Den dag, då nordtrupperna trängt fram så långt, att de kan lägga amerikanernas inskeppningshamn Pusan under artillerield, torde kriget i praktiken vara avgjort.

I en rapport till säkerhetsrådet har MacArthur vädjat om marktrupper. Denna vädjan är förmodligen vad den verkar vara: ett nödrop. Vi skulle tro, att den verkar alarmerande bland de fria folken världen runt. Det ser ut som om man över allt för mycket litat på Amerikas resurser att på kort tid kasta in en tillräckligt stor armé i Koreakriget och på de tappra amerikanska soldaternas vilja att dö för FN:s sak.

Från olika håll har Amerika klandrats för att det ingripit för sent i krigen i Asien. Tsjiang-Kaj-Sjek hade en miljonarmé, som länge var i det närmaste lika stark som kommunisternas. Hade amerikanerna ingripit, medan general Tsjiang ännu var obesegrad, hade USA med en relativt liten krigsinsats sannolikt blivit tungan på vågen och fått det kinesiska kriget att sluta på ett helt annat sätt än vad nu blev fallet. Men Amerika försatt den chansen. Nu har Tsjiang räddat spillrorna av sin armé till Formosa. Därifrån kan den inte återvända till Kina. Och Amerika utrymde Sydkorea, vilket nordkommunisterna uppfattade som rena inviten till anfall. När detta så kom, fick amerikanerna improvisera sin hjälp åt det illa rustade Sydkorea. Hittills har denna hjälp närmast varit ett fiasko. Troligt är att dagens nödläge för amerikanerna kommer andra FN-stater att forcera sin hjälp. Men dessa stater kan nu rikta samma förebråelse till sig själva som de förut riktat mot USA: de är sent ute, kanske för sent.

Vad skulle konsekvensen bli av ett amerikanskt nederlag i Korea? Det kan naturligtvis ingen säga exakt. Klart är emellertid, att det skulle betyda ett svårt bakslag för hela Västerlandet. Japans expansion och chauvinistiska förhävelse med angreppet på Amerika under det andra världskriget som kulmen daterar sig från Japans seger i det rysk-japanska kriget. Japanerna fick då ett klart belägg för att de kunde segra i ett krig mot ett folk av den vita rasen. Om nu nordtrupperna lyckas kasta amerikanerna ut ur Korea, kan detta i den kommunistiska asiatiska världen få samma verkningar, som segern över Ryssland fick bland japanerna. Det är därför mycket, mycket mer än Amerikas prestige som står på spel i Korea.

Dock kan man säga, att ett eventuellt amerikanskt nederlag inte kommer att ha enbart negativa sidor. Nederlaget kan bli en värdefull lärdom. Om en avgörande strid kommer mellan den kommunistiska och västerländska världen, då vore intet olyckligare än om Västerlandet ginge ut i det kriget med underskattning av motståndaren. Vi får därför hoppas, att Koreakriget — hur det än kommer att sluta — blir den alarmsignal, som bringar Västerlandets folk till insikt om farans verkliga vidd.

G. B—d.

LAHOLM

Kläder

för alla väder
hos
Lundins

Folkskolestyrelsen i Laholm

hade i går sammanträde under ordförandeskap av folkskollärare Georg Persson. Till ordinarie småskollärarinna från den 1 jan. 1951 valdes fru Valborg Gudmundsson. Till vikarierande småskollärarinna från höstterminen 1950 utsågs fru Asta Hallin, Halmstad. Antogs kontrakt med fru Annie Bondesson om skolmåltider för barnen vid Nyby skola. Beslöts att anordna trafikprov och tillförlitlighetsprov på cykel för barnen i femte, sjätte och sjunde klass under höstterminens början. Vidare beslöts anmoda drätselkammaren om smärre förbättringsarbeten på simbryggan i Glänningesjö.

Pastoratskyrkorådet

i Laholm hade i går kväll sammanträde under ordförandeskap av pastor Hagberg. Ordf. meddelade, att byggnadstillstånd för restaurering av gravkapellet nu erhållits. Med anledning av en ny förordning om indelning i kyrkomusikerdistrikt samt om befattningshavarnas tjänste- och löneförhållanden hade kyrkorådet anmodats att yttra sig, och pastor Hagberg fick nu i uppdrag att utarbeta ett förslag beträffande kyrkomusikertjänsten i Laholm.

Ämnar Ni bygga

eller **reparera** Eder fastighet då finner Ni hos oss alla slags byggnadsmateriel.

CARL LARSSONS Eftr.
Larsson & Berkman.
Tel. 38. 191 o. 781 Laholm

Sveriges speceri- och lanthandlareförbund

håller årsmöte den 21 augusti i Sundsvall. Vid årsmötet kommer bl. a. en debatt kring ostförsäljningn att äga rum. Organisationens verkställande direktör Gunnar Sandberg, håller föredrag om interna problem. Frukt- och grönsaksförsäljningen i speceri- och lanthandeln kommer att ägnas stor uppmärksamhet. Vidare behandlas mjölkhandelsproblem. Lanthandelssammanträdet tar bl. a. upp frågorna kring kringföringshandeln och postorderhandeln samt wallboard-försäljningen inom lanthandeln.

Den andra högsta vinsten

i senaste penninglotteridragningen gick till två hälsingborgsfamiljer. Det är förmannen vid Skånska Jutefabriken Arvid Boman och dennes svärson snickaren vid Konsum Bertil Nilsson, som får 40,000 kr. var, sedan de 20 procenten dragits av.

Radiotjänst skall göra svenskan "konstminded".

Radiotjänst kommer i höst att göra sin hittills största aktion för att intressera svenska folket för god konst. I höstplanerna ingår nämligen en serie om nordiskt konst, och den serien blir ett intressant experiment. Då svensk television dröjer minst ett par år till har föredragschefen Nils O. Franzén löst illustrationsproblemet på det sättet, att en stor konstatlas med 40 reprodukioner skall ges ut. Konstverken i atlasen skall sedan analyseras i serien, som svensk radio sänder i samarbete med den danska, norska, finska och isländska radion.

En studiekurs för arbetsförmedlingstjänstemän

ordnad av arbetsmarknadsstyrelsen öppnades på fredagsförmiddagen i jordbrukets föreningsskola Sånga-Säby i Svartsjö. Kursen, som pågår till den 26 augusti, leds av byråsekreterare Ove Jönsson. Den har samlat ett 70-tal deltagare från hela landet.

264,000 medlemmar i TCO:s förbund.

Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) redovisar vid 1:sta kvartalets slut c:a 264.000 medlemmar, enligt nu bearbetade uppgifter från de anslutna förbunden. Ökningen uppgår till cirka 4.000 medlemmar.

Svenska folkets pilsnertörst ökar.

Bortåt 75 flaskor pilsner utgör genomsnittliga årskonsumtionen pr individ, vilket betyder att landets totala konsumtion är drygt 800 milj. flaskor. Siffrorna är hämtade ur kontrollstyrelsens nu föreliggande fjolårsberättelse över accispliktiga näringar. Ett år tidigare var konsumtionen 5 miljoner liter mindre. Givetvis är det en sommarmånad som uppvisar försäljningsrekordet, nämligen juli med nära 19 milj. liter, näramst följd av juni med 16,7 och dec. med 16.2 milj. liter. Januari och februari är de svagaste försäljningsmånaderna för bryggerierna.

Ifråga om bryggerierna i Hallands län redovisas för tillverkningsåret 1948—49 en tillverkning av 4,6 milj. liter skattepliktiga maltdrycker av klass 2. Tillverkningen av skattefria maltdrycker (klass I), vilken för landet i dess helhet minskat med drygt 5 milj. liter, utgjorde i länet 3,15 milj. lit. Slutligen redovisas här en läskedryckstillverkning om 4,4 milj. liter, därav 3,7 milj. liter söta och resten kolsyrat vatten.

Fruktskörden i Halland

blir bra i år, rapporterar trädgårdskonsulenten Axel Ericson, Halmstad, till Sveriges pomologiska förening. För alla sorter av äpplen är att vänta god skörd, för alla sorter av päron medelmåttig-god skörd. Plommonskörden betecknas som fullt medelmåttig. Kvaliteten på all frukt blir bra i år.

Roslagen gick inte.

Som släktnamn har av statistiska centralbyrån godkänts Gimstrand, Virdeberg, Wittskog, Wännehag, Temark, Attebrand, Wikeland, Åsrot, Röjgren, Lokede, Jutbring, Danrud, Fornehed, Dotevall, Sönnersten, Kornemark, Norelöv, Bragesson, Carrum, Ortby, Jednäs, Stignor och Degramo.

Avslag blev det på följande namnförslag: Karlewald, Lyton, Arlebris, Arlestål, Pervinge, Wettle, Flybe, Lövenkjell, Lövensten, Arvast, Roslagen, Rosenlag, Roslag, Wegne, Loked och Sommefeldt.

Många olyckor inträffar, då barn plötsligt springer över körbanan mitt framför ett fordon eller oförmodat kommer framrusande bakom ett som står parkerat.

Aromrikt
Stimulerande
SKÅNSKANS KAFFE S

Här gungar 5-tonsbjässarna lätt!

En "revolution" inom stenröjningsgebitet

Alla de stengärdesgårdar, som nu ligger runt åkrar och ängar i hela vårt land, och alla de stenrösen, som finns här och var på åkrarna i stenrika trakter, har kostat våra förfäder mycken, mycken möda med sensträckningar, krökta ryggar och andra överansträngningsdefekter som följd. Det var ett tungt, mycket tungt arbete att med spett och hävstänger gå till attack mot stenarna. Så kom ju stenkranarna eller stubbrytarna, och de betydde ett stort framsteg. Men om de odlare, som för en mansålder sedan eller mer brottades med stenarna på våra åkrar med hjälp av spade och spett, hade kunnat få se, hur lätt 1950-talets stenröjare klarar väldiga stenbjässar, skulle de förvisso ha gjort stora ögon. Och förmodligen också tyckt, att vi nu har det alldeles för bra.

Under den mekaniska stenröjning, som numera användes, behöver man nämligen aldrig lyfta på en sten. Stenröjningsmaskinen tar stenen där den ligger på åkern, kör den bort och lastar så av den, fortfarande utan att mänskliga händer behöver lyfta eller bända på stenen. Laholms Tidnings medarbetare var för ett par dagar sedan i tillfälle att titta på sådan modern och effektiv stenröjning på Brostorps gård i Veinge, vilken äges av bröderna Torsten och Henry Larsson. Arbetet utfördes av Skönhults maskinstation, och ägare till den är en ung man som heter Alrik Larsson.

Hur dylik maskinell stenröjning går till, vet förmodligen en del av våra läsare. Men metoden är så ny, att säkert inte alla känner till den. Och därför skall vi här lämna en kort redogörelse för arbetet. Detta är s. a. s. indelat i två moment. Först kommer borraren, en man som är utrustad med en tryckluftsborr. Kraftkälla är en traktor, och den får inte vara för liten. Det fordras nämligen en kraftmaskin på inte mindre än 40 hästkrafter för att man skall få erforderlig fart på tryckluftsborren. Som borrare har Alrik Larsson anställt en ung man vid namn Börje Johnsson från Norra Långhultsbygget. Och under hans händer äter sig borren snabbt ner i stenarna på åkern. För varje sten fordras ett borrhål på någon decimeters djup.

Efter denna preparering är stenarna färdiga för nästa moment i arbetet. Nu kommer stenröjningsvagnen, som köres med en kraftik traktor. En del olika typer av stenröjningsmaskiner finns, och den som Alrik Larsson köpt är den s.k. Läckeby-vagnen, vars utseende torde framgå av en av bilderna till denna artikel. Maskinen betjänas av två man, och vid vårt besök i Brostorp var dessa Alrik Larsson själv och hans broder Rune. Vagnen backades intill stenar, som fått borrhål. I borrhålet satte man med kilar fast en järnögla. I denna hakades sedan en krok i en talja, som med en stålwire var fastgjord i vagnens mast. För fastkrokningen fordrades naturligtvis handarbete, men sedan detta väl var gjort, utförde maskinen resten. Traktor kopplades till vindspelsanordningen, varefter den stora stenen sakta men säkert lyftes ur jorden och upp på vagnen. Därefter kördes hela ekipaget med sin last till avstjälpningsplatsen, där vagn-"flaket" automatiskt tippades. Om man av de lokala förhållandena så behöver, kan man också lyfta av stenen med mastkranen och därvid svänga denna såväl bakåt som i sidled, beroende på var man vill att stenen skall ligga.

Stenröjningsvagnen är en kraftig anordning, och det är också verkliga bjässar till stenar, som den lekande lätt tar hand om. Naturligtvis finns det en gräns för lyft- och lastförmågan, och om stenarna är för stora, brukar man få dela på dem med ett krutskott. Men det går ju relativt lätt även det, eftersom man har tryckluftsborr. Annat var det ju förr, då man måste borra med slägga och handborr!

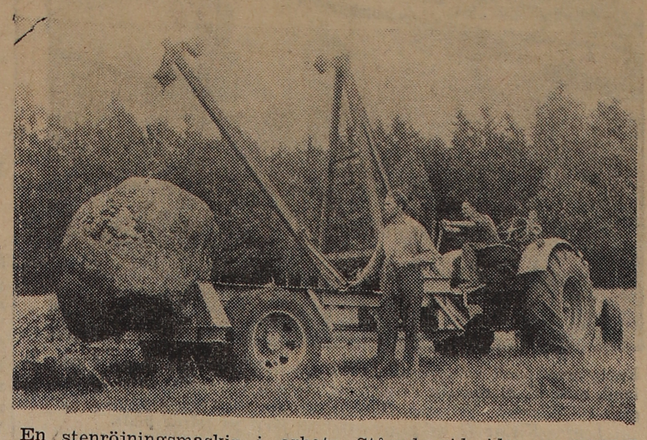
Hela stenröjningen kan som nämnt skötas av tre man, en borrare och två man för betjäning av röjningsmaskinen.

— Vi kan klara av upp till 200 stenar per dag, omtalar hr Alrik Larsson. Vår taxa är låg och mindre jordbrukare erhåller bidrag för stenröjningen, upplyser han också.

Stenröjning är naturligtvis inte det enda, som maskinstationen utför. Det senaste tillskottet i maskinparken är en Solanum helautomatisk potatisupptagningsmaskin, omtalar hr Alrik Larsson. Den är nyköpt och kommer i dagarna, så att den skall kunna sättas in för höstens potatisskörd.

Särskilt den senaste tiden har mekaniseringen gått fort vid jordbruket. Delvis har den väl framtvingats av den stora bristen på arbetskraft. Glädjande är det, att en hel del av det tyngsta arbetet numera kunnat överlåtas åt maskinerna. För de mindre jordbruken är maskinanskaffningen ett svårlöst problem. Men maskinstationerna, vilka nu finns på olika platser i landet, betyder en lösning av detta problem.

Petrus.

En stenröjningsmaskin i arbete. Stående vid sidan om vagnen Alrik Larson och sittande på förarplatsen Rune Larsson.

Innan man hade tillgång till de moderna röjningsvagnarna måste större stenar sprängas, innan de kunde forslas bort från åkrarna. Här en bild från en åker, där stenarna sprängts. Det var heller inget lätt arbete att lasta den sönderspängda stenen.

Vackra
Hederspresenter
bäst hos
EMILSON - Laholm.

Familjenyheter

FÖDELSEDAGAR

90 år

fyller i morgon lantbrukaren Ola Svensson, Grytåsa, Örkelljunga. Svensson står fortfarande själv för sitt lantbruk och deltager dagligen aktivt i gårdens skötsel. Gården har gått i arv under fem generationer. Själv har S. innehaft lantbruket sedan 1895. Jubilaren har under ett fyrtiotal år varit huvudman i Örkelljunga sparbank.

80 år

fyller i dag fabrikör P. Fajersson, Örkelljunga.

60 år

fyller i dag förvaltare C. G. Svensson, Markaryd.

Han är född den 18 aug. 1890 i Ridway, Pens., U. S. A., av från Sverige invandrade föräldrar, med vilka han vid två års ålder flyttade till den ort där han nu är bosatt. Hr Svensson har emellertid inte alltid sedan dess varit verksam i Markaryds socken. Redan under ynglingaåren innehade han olika anställningar, varefter han åren 1923—34 ägde småbruket "Svalet" i Markaryds socken. Vid krigsutbrottet 1939 genomgick han Statens torvskola i Vislanda och erhöll sedan omedelbart efter utbildningen anställning hos firman Svensk torvförädling. Nu är dagens 60-åring bosatt på fädernegården i Prästboda, som äges av honom och hans syskon.

HYLLNINGAR

— Byggmästare N. Sigfrid Karlsson, Ränneslöv, blev på sin 60-årsdag i går föremål för omfattande hyllningar. Av grannarna fick han mottaga blommor och penningsumma. Vidare uppvaktade en deputation från styrelsen för föreningen Ränneslövs Andelstvätt med blommor och penningsumma. Under dagens lopp fick han från firmor och enskilda mottaga presenter, blomstergrupper och ett 25-tal telegram.

DÖDSFALL

Ludvig Jonasson. Efter en tids sjukdom avled i tisd. f. lantbrukaren Ludvig Jonasson, Långalt, Skånes Fagerhult, något över 81 år gammal.

Han var född i Långalt samt övertog fädernegården efter sin fader. För 12 år sedan överlämnade han gården till en av sina söner och uppförde en villabyggnad i närheten, där han sedan dess varit bosatt. Den bortgångne, som i sin krafts dagar var en mycket arbetsam och duktig man, efterlämnar som närmast sörjande maka samt sju barn, alla gifta, även som barnbarn.

Anna Nilsson. I sitt 60:e år avled i onsdags fröken Anna Nilsson, Hylte, Markaryd. Hon var född i Hylte och emigrerade vid 20-års ålder till Amerika där hon vistades från 1911 till 1938 med undantag för ett par besök i hemlandet. Vid hemkomsten sistnämnda år förvärvade hon fädernehemmet i Hylte, som hon sedan dess innehade.

Hon lämnade en god anställning i Amerika, då hon fått meddelande om att en syster hemma i Sverige gått bort, efterlämnande en minderårig dotter. Men inte blott den sistnämndas uppfostran tog hon på sin lott, även sina åldriga föräldrar gav hon den bästa vård till deras dödsdagar. Det är alltså en enastående gärning i det tysta, som den nu bortgångna under sin livstid utfört.

BEGRAVNING

— En högtidlig jordfästning ägde i går rum i kapellet på Laholms begravningsplats, då stoftet av fru Hulda Karlsson, Ösarp, vigdes till den sista vilan. Prestaverande var lantbr. Evald Nilsson och Gösta Larsson, Ösarp. Före jordfästningen, som förrättades av pastor Arne Hagberg, sjöngs ps. 540: 1—3 och efter ps. 331, varpå kistan utbars under det musikdir. P. Pålsson spelade Pilgrimskören ur Tannhäuser av Wagner. Vid graven läste officianten en bön. Till den bortgångnas minne talade maken, lantbr. Hilding Karlsson, en broder, inspektor Carl Larsson, Sofiero, Laholm, och fru Tekla Dahlgren, Brännarp. Till sist sjöngs ps. 105: 5. De anhörigas tack för hedersbevisningen frambars av inspektor Larsson. En rik och vacker blomstergärd hade ägnats båren.

— Å Ränneslövs kyrkogård jordfästes i går stoftet av hushållerskan Albertina Gustavsson, Ålstorp. Prestaverande var lantbr. Viktor Augustsson och f. lantbr. Karl Nilsson, Ålstorp. Före jordfästningen, som förrättades av pastor Brohall, sjöngs ps. 273: 5—6 och efter ps. 425: 6. Till den bortgångnas minne talade chaufför Gösta Nilsson, Våxtorp, samt frambar de anhörigas tack för hedersbevisningen. En vacker blomstergärd prydde båren.

Barometrar
med bästa engelska verk i god sortering.
TORE NILSON
UR & OPTIK.

Bil kolliderade våldsamt med skenande hästar

OLYCKSHÄNDELSE I GENEVAD. — EN KRAFTIG BILKROCK ÄVEN I LAHOLM.

En våldsam kollision mellan en bil och två skenande hästar inträffade i går em. i Genevad. Märkligt nog avlöpte den utan att någon människa och ej heller hästarna blev allvarligt skadade.

Hästarna, som var förspända en vagn, stod vid sågverket i Genevad. De blev skrämda av blixten och föll i sken. De sprang genom viadukten och ut på stora landsvägen. Men just som de kom ut på denna, kolliderade de med en personbil. Denna kom från Halmstad och fördes av en broder till ägaren, som bor i Strömstad. En dam satt bredvid föraren på framsoffan. Bilen träffade hästvagnens framparti med påföljd, att ekipaget delades sålunda, att vagnen kastades åt det ena hållet och hästarna åt det andra. Bilen blev fruktansvärt demolerad. Motorhuv och vänster stänkskärmar samt vänster dörr blev alldeles intryckta och förstörda. Vänstra framhjulet blev också krökt, och glasrutor i bilen trycktes sönder Efter kollisionen fortsatte bilen ett stycke framåt, gick av vägen och bröt ner några stängselstolpar.

Bilföraren undslapp så gott som oskadd. Passageraren däremot råkade få det ena benet vridet ur led. Hon fördes till Halmstads lasarett, där hon underkastades operation, och nu befinner hon sig efter omständigheterna väl.

Hästarna var från Fladie gård. Den ena av dem slogs omkull vid kollisionen, och eftersom djuren var sammankopplade, hade den andra inte annat att göra än att stanna. De hade märkligt nog inte skadats värre än att de kunde ledas hem.

Kraftig krock vid kraftverket.

En kraftig krock mellan två lastbilar inträffade i går eftermiddag på Laholms broar. Båda bilarna var från Halmstad, och kollisionen inträffade då de möttes mitt för kraftverket. Den ena vagnen var en chevrolet, och den kom från norr. Den andra var en stor Volvo lastbil. Krocken blev mycket våldsam, och båda bilarna fick skador. Särskilt blev Chevrolet-bilen demolerad.

Olyckan berodde enligt vad föraren av den från söder kommande bilföraren uppger på att styrinrättningen på hans vagn låste sig. Han såg den mötande bilen och försökte bromsa in, när han fann, att han inte kunde hålla till sidan. Då föraren på den andra bilen såg, att han blev påkörd, försökte han skydda sig genom att krypa ner nedom vindrutan i förarhytten, och härigenom undgick han att få värre skador än vad fallet nu blev. Han fick emellertid rätt svårartade skärsår och fördes genast till Laholms sjukstuga. Han hade även fått skador i bröstet. Han fick kvarstanna på sjukstugan för observation.

Volvobilen fick bl. a. kylaren intryckt, och den andra lastvagnen blev så svårt demolerad, att den måste köras från platsen med lastbil.

Partiledarekonferens den 25 aug.

STOCKHOLM i dag. (TT).

Under förutsättning att inga oförutsedda svårigheter tillstöter kommer den första partiledarkonferensen om försvaret att äga rum den 25 aug. kl. 11.30, meddelar statsminister Erlander på MT:s förfrågan. Tidpunkten för event. fortsatta konferensen är ännu ej bestämd.

INSAMLINGEN

till Sven Ottossons i Våxtorp efterlevande pågår. Listor finnas utlagda i affärerna i Våxtorp och Hasslöv samt å Laholms Tidnings kontor. Bidrag kunna även insättas på vårt postgironummer 175758 med tydligt angivande att det gäller Sven Ottossons efterlevande.

Transport	2.367:—
Valborg och Edvin	10:—
Tjärby o. Genevads syför.	50:—
H. N.	5:—
Personal på Laholms sjukstuga	45:—
Skummeslövs SLKF-avd.	105:—
Helga och Ida Nilsson, Ålstorp	15:—
Kronor	2.597:—

Senaste nytt:

Monarkchefen svårt skadad i Tyskland

BILEN GICK AV VÄGEN VID OMKÖRNING. — ÄVEN EN ANNAN SVENSK SKADADES SVÅRT.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Chefen för Monarkfabrikerna direktör Tage Warborn och företagets Brasilien-chef ingenjör Arning skadades svårt vid en bilolycka på fredagskvällen i Tyskland, meddelas till St. T. från Bryssel.

Direktör Warborn var på väg till VM på cykel i Ypres i Belgien då han nära Marienfelt i Västra Tyskland under en utåtsväng för att passera en framförvarande lastbil miste herraväldet över den stora sjusitsiga bilen och körde av vägen i stark fart. Bilen gjorde en saltomortal och slogs fullständigt i spillror. Direktör Warborn och ingenjör Arning fördes till sjukhus i medvetslöst tillstånd. Fru Arning, som satt i baksätet, slungades ur bilen men undslapp med ett brutet ben och lindriga kontusioner i huvudet.

Utgången för de båda svårt skadade betecknas som oviss.

Icke någon australisk landstigning i Korea

NORDKOREA UPPGER SYDTRUPPERNAS OCH AMERIKANERNAS FÖRLUSTER TILL 70,000 MAN.

MELBOURNE i dag. (TT. fr. Reuter).

Den australiske generalstabschefen dementerar kategoriskt, att någon australisk landsättning har ägt rum i Korea.

HONGKONG i dag. (TT. fr. Reuter).

Den nordkoreanske överbefälhavaren har meddelat, att 70,000 amerikanska och sydkoreanska soldater har dödats, sårats eller tagits till fånga under en och en halv månads strider. 90 procent av Sydkorea har ockuperats.

"Nacka" Skoglund blir också proffs

Skall spela i Gunnar Nordahls konkurrentklubb.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Det är nu klart att AIK:s Lennart "Nacka" Skoglund blir proffs i Italien. I en intervju för den italienska radion på fredagen meddelade nämligen Nacka enligt St. T. att han tänker resa till Italien den 9 oktober om han får rycka ut från sin militärtjänst den 7 okt. Det blir Milano och Gunnar Nordahls konkurrentklubb Internationale som Nacka beger sig till.

Bävern n:r 2 i s:a Halland har dykt upp

Vid Gadebäcken i Ysby.

Det ser faktiskt ut som om den halländska faunan åter berikats med bävrar. Den bäver, som finns i Snapparp, är nämligen inte ensam representant i Halland för släktet Castor fiber. Bävern nummer två har dykt upp i Ysby, närmare bestämt vid Gadebäcken.

Köpman Ragnar Bengtsson, Ysby, har meddelat oss, att då han och hans fru i torsdags kväll vid halv 11-tiden kommo hem från en biltur så sprang det plötsligt ett bäverliknande djur över vägen. Såväl hr Bengtsson och hans fru hade inte förr sett någon bäver annat än på illustrationer men båda, som såg djuret mycket tydligt i det skarpa ljuset från billyktorna, utbrast: "Det måste vara en bäver". Djuret, som hade en vaggande gång försvann fort ner i den s. k. Gadebäcken. Till färgen var djuret gråbrunt med en vit tofs på svansen. Storleken var svår att bedöma men kunde vara mellan 60—100 cm. Att det kunde vara någon utter eller t. ex. en sumpbäver förnekade hr Bengtsson absolut. Det exemplar som sågs hade den för bäver rar karaktäristiska svansen. Hr Bengtsson undrade nu om det är Snapparpsbävern som flyttat till Ysby eller det är en bäver nummer två.

Några spår blev hr Bengtsson aldrig i tillfälle att se efter i går på förmiddagen och sedan kom en kraftig regnskur och sköljde bort event. sådana.

Spåren i sanden i Snapparp tydde emellertid på att det varit en sumpbäver, s. k. nutria, som varit framme där. Fåran mellan fotspåren var nämligen väl fin för att härröra från den vanliga bävern, som har en bred och platt svans. Nutria har däremot en smalare svans.

Snickare Ernst Mårtensson i Laholm har för tre veckor sedan vid Karsefors råkat få se ett djur, som han redan då iden tifierade som en bäver.

Polismördaren var i går kväll i MARKARYD?

Den danske polismördaren Helmer Egon Nielsen uppgavs i går kväll vara i Markaryd. Här intog han en måltid på kafé Centrum. På kaféet hade man sett mannens foto i en tidning och kände därför igen honom. Dessutom blev han igenkänd av minst fyra andra personer i Markaryd. Bl. a. hade en person sett honom på viadukten mot Skånes Fagerhult. Polisen underrättades och spaningarna efter mördaren forcerades i Markaryd och omgivande orter.

Mördaren sedd samtidigt i Göteborg!

GÖTEBORG i dag. (TT.)

Den dansk, som iakttagits i Alingsås och i Hindås och som man misstänker är identisk med polismördare Nilsson har med all sannolikhet tagit sig in till Göteborg enligt ett vederhäftigt vittne som iakttagit mannen på centralstationen vid 17-tiden på fredagen. Det vill därför synas som om Nielsen övergett planen på att cykla och tagit tåget in till Göteborg.

Wilton-mattor
Om Ni söker en kvalitetsmatta välkommen in och se vår stora sortering.

140×200	från	212:—	— 255:—
170×240	„	245:—	— 366:—
200×300	„	375:—	— 550:—
230×320	„	560:—	— 685:—

Se specialskyltning i fönster 1.
Falckens
CARLSSON & ANDREASSON
Storgatan 32 - HALMSTAD.
Tel. 48.

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd, Villagatan.
Redaktör: SVEN B. JÖNSSON Tel. 150.

Intressanta starter vid söndagens kretsmästerskapstävlingar.

Skärsjövallen i Markaryd blir i morgon en intressant slagplats då kretsens bästa idrottsmän skall göra upp om titeln kretsmästare och bästa föreningen inom kretsen skall koras. Den senare torde bliva en affär mellan Ljungby och Älmhult, varvid Älmhult får betecknas som favoriter. Inalles blir det omkring 100-talet starter och flera synnerligen förnämliga idrottsmän kommer att deltaga. Enbart i Älmhults lag finns flera goda män, bl. a. landslagsmannen Gustav Strand som hoppar längd och S. O. Ottosson som blev smålandsmästare i år på 200 meter och blev andre man på 100 meter i samma mästerskap. Han får nu räknas som given segrare i löpning 100 meter och som hans svåraste konkurrenter räknas Gustav Strand, Älmhult och I. Thyr, Ljungby.

400 meter har 5 startande och alla är lika jämna, varför det är vanskligt att tippa någon som segrare.

Löpning 800 meter kommer säkerligen att bliva en uppgörelse mellan Erik Persson, Vrå och Vestling, Ljungby och den sistnämnde räknas som storfavorit till 1500 meter där för övrigt hemmaföreningen ställer upp med en ny man, Olle Jonasson, en löpare, som föreningen väntar mycket av.

Löpning 5,000 meter blir troligtvis en uppgörelse mellan vittarydspojkarna Stig Aronsson o. Nils Salomonsson. Bland andra startande i denna klass märkes Gösta Johansson, MIF.

Nils Viding som är säker på 1.75 torde vinna höjdhoppet med Rydberg, Ljungby på andra plats och i längd är det säkerligen ingen som kan slå landslagsmannen Gustav Strand. För övrigt skall det bliva intressant vad denne idrottsman kan göra på Skärsjövallens fina banor. Han har för övrigt sällskap med inte mindre än 4 klubbkamrater i denna gren.

Tresteg kommer att bliva en affär mellan Rydberg, Ljungby och Viding Älmhult och i stav startar 13 man, vilka alla är goda för höjder på över 3 meter. Här startar bl. a. för hemmaklubben Stig Ekström, Georg Gustavsson och S. A. Nilsson.

Kula blir en spännande gren mellan Thyr, Ljungby och Sven Sandberg, Markaryd och samma mannar är även favoriter i diskus.

Spjutkastningen vinner säkerligen Nils Erik Nilsson, Älmhult och han får 8 motståndare, som alla vill vara på poängplats.

Ovanstående ger ett litet smakprov på vad som kommer att äga rum. Flera idrottsmän är mycket jämna så man kan förutspå mycket hårda strider. Av kända skäl kan inte MIF ställa upp i alla grenarna, men de som ställer upp är bra och man kan förutspå att dessa kommer att bjuda sina motståndare en hård kamp. Väl mött på Skärsjövallen på söndag.

Valet i Hinneryd.

Hinneryds BF:s listor för kommunalfullmäktigevalet har följande utseende:

Östra distriktet:

I. Thure Nilsson, Skararp, Gotthard Carlsson, Ekön, Sven Ström, Hamra, Kjell Johansson, Tiböke, Bernice Nilsson, Altaböke, Harry Sjöberg, Hult, Linnéa Andersson, Skararp, John Walldén, Tommaryd, Harald Andersson, Prästgården, Thure Jansson, Skararp.

II. B. F. Svantesson, Rävhult, Gunnar Johansson, Hökhult, Edvin Kristiansson, Groeryd, Gustav Johansson, Hinneryd, Anna Nilsson, Tommaryd, Åke Jansson, Skararp, Margit Andersson, Prästgården, Georg Andersson, Hjortsberga, Folke Engqvist, Tansjö, Valter Nilsson, Snällsböke.

Västra distriktet:

I. Manfred Johansson, Ryd, Axel Månsson, Språxhult, John Johansson, Bergshult, Ernst Persson, Rävaryd, Karl Andersson, Långhult, Carl Svensson, Bohult, Oscar Nilsson, Vänneböke, Nanny Mårtensson, Vivhult, Eva Rosén, Ryd, Hjalmar Lundstedt, Vivhult.

II. John Johansson, Bergshult, Carl Svensson, Bohult, Alvar Augustsson, Vänneböke, Erik Andersson, Skinnersböke, John Karlsson, Ekeryd, Manfred Johansson, Ryd, Axel Månsson, Språxhult, Nanny Mårtensson, Vivhult, Eva Rosén, Ryd, Oscar Nilsson, Vänneböke.

Till ordf. i Exhults vägsamfällighets styrelse

har utsetts lantbr. Rubin Johansson, som även valts till räkenskapsförare och korresp. ledamot. Ordf. jämte styrelseledamoten lantbr. Arvid Svensson skall teckna samfällighetens firma.

Markaryds IF:s representationslag

spelar på söndag i Ryssby. Då föreningen ännu inte fått fått inbjudan till match vet man inte när densamma skall spelas. Laget är heller inte klart utan kommer definitivt att uttagas på lördagsförmiddagen. Ryssby hålles som favorit men uk menar att man skall spela om saken och det låter ju bra! Vi håller en slant på MIF och tippar 2—4.

Timsfors IF

spelar hemma och möter Växjö Norra. Matchen spelas kl. 17. Laguppställningen är ännu inte klar men man hoppas att få ett bra lag på fötter och eventuellt även taga den första poängen. 2—2 kan nog anses vara ett bra resultat.

Timsfors reservlag

spelar hemma kl. 11 fm. och har som motståndare Örkelljunga reservlag.

Knäred

Kommunalfullmäktigevalet.

BF, SLKF och SLU i Knäred har beslutat att vid kommunal fullmäktigevalet gå fram med följande lista:

Edvin Josefsson, Svenshult, Alvar Andersson, Björkered, Ernst Brånalt, Brånalt, Anna Johansson, Svenshult, Åke Cronqvist, Kåphult, Sigfrid Karlsson, Knäred, Arvid Johansson, Vångadal, Vigo Viktorsson, Egernahult, Erik Johansson, Putsered, Alma Johansson, Knäred 3, Sidolf Persson, Blankered, Hilding Nilsson, Gunnarsbygget, Gotthard Nilsson, Svenshult, Joel Hennigsson, Knäred, Einar Svensson, Bollalt, Karl Nilsson, Körsveka Elsa Svensson, Dyreberg, Emil Jakobsson, Björkered, Sikem Karlsson, Trälshult, Gunnar Ström, Lagered, Stina Georgsson, Svenshult, Verner Johansson, Körsveka, John Pettersson, Björkered, Mander Johansson, Norrlida, Sten Albertsson, Brånalt.

Av de förutvarande fullmäktigeledamöterna avsade sig Karl Hansson, Björkered, Evald Andersson, Lagered, Valdemar Isaksson, Kåphult, Linnea Svensson, Brånalt, och Oskar Svensson, Sibbalt.

Karl Hansson har tillhört fullmäktige i 24 år.

Knäreds SLKF-avd.

har enligt annons möte på torsdag hos fru Svea Hartman, Knäred. Eventuellt kommer en cykelutflykt att anordnas.

Friidrottstävlingar i Knäred.

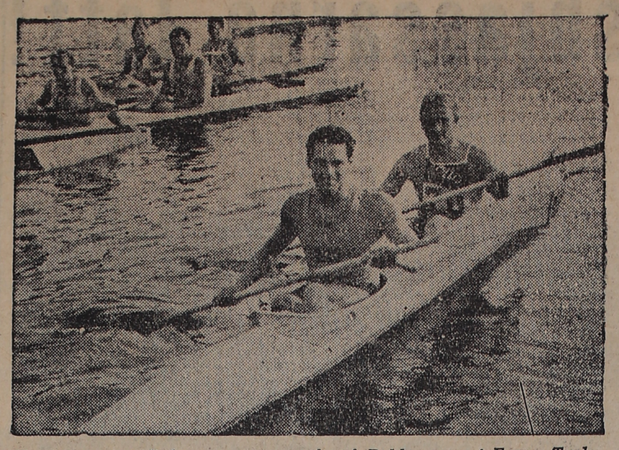
Vinbergs IF gästar Knäred i en kombinerad friidrotts- och utflyktsdag. Tävlingarna äger rum på Lagavallen, Knäred, söndag kl. 13.30. Klubbarna har ej mötts tidigare, men då båda lagen förfogar över goda idrottsmän, och klubbarnas damlag också ställer upp i tävlingen, blir det med all säkerhet en spännande match. Tävlingsgrenarna är följande: Manliga: 100 m., 800 m., längd och höjdhopp, diskuskastning, kulstötning samt släggkastning och stavhopp utom tävlingen. Kvinnliga: 800 m., längd och höjdhopp samt slungboll.

Laholms Tennisklubb.

De oldboysspelare, som önskar deltaga i DM-tävlingarna i Varberg d. 27 o. 28 aug., i singel och dubbel, torde anmäla sig till Kurt Söderström, tel. 105, senast månd. d. 21 aug. kl. 18.

I HALMSTAD
säljes lösnummer av
Laholms Tidning i
kiosken vid Österbro.

Svenska storpaddlare

En internationell kanotregatta pågår på Baldeneysee i Essen, Tyskland, med bl. a. svenskt deltagande. Segern i tvåmanskanot 10 km. gick till Glasser—Hettberg, Sverige, medan tyska mästarparet Klepper—Kleine (i bakgrunden) kom först på fjärde plats.

Råå-kometen stoppades av HIF i rivande fight

HÄLSINGBORG. (TT)

Efter en jättedrabbning, som höll de 22,937 åskådarna i verklig spänning under 85 minuter och skapade en stämning vars make inte upplevts på Olympia på många år, visade HIF att gammal är äldst och besegrade nyuppflyttade platskonkurrenten Råå IF med 3—1.

Redan i matchens andra minut skadades Råås vi. Valle Ek svårt i axeln och kunde sedan spela endast för halv maskin. Därigenom föll Råås kedjespel sönder. HIF fick från början greppet om spelet och halvtidsledningen med 2—0 efter mål inspelade av cf. Hasse Persson i 6:e min. och vy. Sylve Bengtsson i 42:a min. var välförtjänt. Efter paus kom Råå alltmer i gång och i 19:e min. reducerade hy. Bertil Palm till 2—1. Råå hade nu en konstant press mot HIF:s mål, men med tur och skicklighet lyckades Kalle Svensson freda sin bur från ytterligare påhälsning. I stället säkrades HIF:s seger genom vy. Sylve Bengtsson i 39:e min., sedan han snappat upp en misslyckad bakåtpassning till Råås målvakt.

HIF kom med ommöblerat lag och den nya uppställningen med Hasse Persson som cf. och Åke Jönsson som vi. slog väl ut. Bäst i anfallet var centern samt yttrarna Sylve Bengtsson och Malte Mårtensson. I försvaret gjorde hb. Hans Malmström, ch. Gerhard Andersson och Kalle Svensson en ypperlig match. Rååförsvaret höll inte måttet. Målvakten Stig Malmqvist missade ett par utrustningar och backarna var för långsamma liksom centerhalven. Bäst var yttrehalvorna Åke Olsson och Kjell Hjertsson, men inte heller dessa kom upp till sin vanliga spelstandard. I kedjan var cf. Gustaf Nilsson, vi. Bertil Johansson och hy. Bertil Palm de bästa.

Serierna

Allsvenskan

AIK—Djurgården				1—1	
Hälsingborg—Råå				3—1	
Råå	4	3	0	1	9—3	6
Malmö	3	2	1	0	7—3	5
Degerfors	3	2	1	0	3—1	5
Norrköping	3	2	0	1	7—3	4
Jönköping	3	2	0	1	5—7	4
Hälsingborg	4	2	0	2	5—5	4
AIK	4	1	2	1	4—5	4
Elfsborg	3	1	1	1	5—4	3
Djurgården	4	1	1	2	5—8	3
Örebro	3	0	2	1	3—4	2
GAIS	3	0	0	3	3—7	0
Kalmar	3	0	0	3	0—6	0

Div. II, sydvästra

IFK Malmö—Lund				4—1	
IFK Malmö	4	3	0	1	18—7	6
IFK Göteborg	3	2	1	0	9—4	5
Norrby	3	2	1	0	5—2	5
Halmia	3	2	0	1	5—7	4
Halmstads BK	3	0	3	0	3—3	3
Lund	4	1	1	2	7—9	3
Landskrona	3	1	0	2	5—6	2
Huskvarna S.	3	1	0	2	5—7	2
Örgryte	3	0	1	2	3—7	1
Höganäs	3	0	1	2	5—12	1

Norra Sydsvenskan

Kinna—Rydboholm				1—1	
Rydboholm	4	2	1	1	13—6	5
Fritsla	3	2	1	0	8—4	5
Falkenberg	3	2	0	1	11—7	4
Varberg	3	2	0	1	6—3	4
Norrahammar	3	2	0	1	8—7	4
Tomten	3	1	1	1	6—7	3
Gnosjö	3	1	0	2	5—7	2
Tibro	3	1	0	2	3—7	2
Falköping	3	1	0	2	7—12	2
Kinna	4	0	1	3	5—12	1

Stockholmsderbyt slöt oavgjort 1-1

Det återstår fortfarande för Djurgården att besegra "arvfienden" AIK i en allsvensk seriematch. Fredagskvällens råsundauppgörelse mellan de båda tvillingklubbarna som lockat en storpublik på hela 22,325 betalande slutade oavgjort 1—1 sedan lagen haft hand om initiativet i var sin halvlek.

AIK hade sina bästa försvarskämpar i ch. Börje Leander och vb. Ivan Bodin. I kedjan slet vy. "Pröjsarn" Nilsson och jobbade men hade i första halvlek mycket svårt att passera djurgårdsbacken "Cacka" Andersson. "Nacka" Skoglund försökte till en början ordna till litet samspel med sidokamraterna, men möttes inte av någon större förståelse.

Kjell Cronqvist i DIF-målet var i utmärkt slag och gjorde ett flertal räddningar. "Cacka" Andersson gjorde en fin första halvlek, men råkade ut för en sträckning strax före pausen och slog upp skadan en bit in på andra halvlek och kunde sedan inte gå för fullt. I kedjan gjorde Jeppson ingen större lycka, medan däremot Nisse Cederborg visade en hel del tekniskt kunnande.

Djurgårdsledningen kom redan i 4:e minuten då Nisse Cederborg tråcklade sig igenom och lättade kulan över Kjell i AIK-målet.

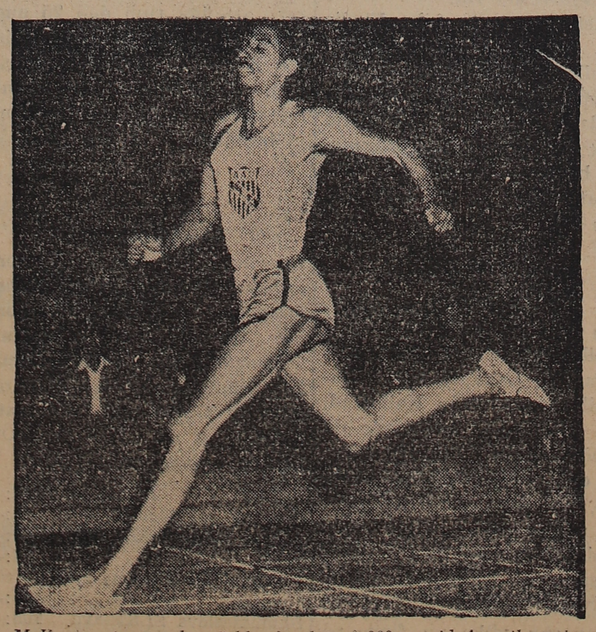
I andra halvlek ryckte svartingarna upp sig och tog hand om initiativet. Efter en stunds press kom kvitteringsmålet vid klungspel framför djurgårdsmålet. Brick sköt ett löst skott, som kom bollen att rulla utmed linjen, varpå Bäckvall petade in lädret bakom Cronqvist.

Bra 800 m.-lopp av Landqvist

GÖTEBORG (TT)

Den göteborgska idrottens elittävlingar på Gamlestadsvallen på fredagskvällen gav inte fullt så bra utbyte som väntat dels beroende av ett idogt regnande och dels på grund av att ett par av de bästa fick startförbud med tanke på stundande EM-tävlingar. Bäst lyckades Sture Landqvist, Vikingen, som på de tunga banorna vann 800 m. på 1,56,2 före Rune Ahlström, Manhem.

NÄRA REKORDET

McKenley tangerade världsrekordet på 300 m. vid Amerikaspelens andra dag på Stadion. Här ses Jamaica-negern med granna klip spränga målsnöret med tiden 32,4, som är hans eget världsrekord.

SÖNDAGENS SERIEFOTBOLL:

Serieledande Centern kommer till Laholm

LAHOLMS IF RESER TILL GENEVAD, VEINGE IF TILL HISH ULT.

Inte mindre än tre ytterst spännande matcher står på programmet i div. I och div. II på söndagen. Först har Laholms BK besök av serieledande IF Centern från Halmstad, den värste konkurrent som LBK har att spela mot. I div. II har Genevad hemma match mot Laholms IF och Veinge reser till korgabyn Hishult. Det blir tydligen spänning i luften på flera håll.

LBK lyckades inte

klara båda poängen i Heberg i söndags och nu får man det etter värre i morgon, då IF Centern från Halmstad kommer på besök. Gästerna är säkert ett av residensstadens bästa små klubblag för närvarande. De spelar en fin fotboll och har den rätta gnistan när det gäller att kämpa, om det så behövs. Centern har inte förlorat någon match ännu i den pågående serien och det bådar ju inte gott. Men LBK brukar ju kunna spela boll på hemmaplan och vi skulle tro att så också blir fallet i morgon. Den långe Ståhl är sannerligen inte lätt att tas med. Och Stig och Vilsson får försöka att hålla målskotten utmed marken — det tar ju en viss tid för långe Ståhl att hinna så långt ned. LBK:arna vet nog vad de ha att rätta sig efter. Stor invasion av publik bör det under alla omständigheter bli på vår idrottsplats i morgon kl. 2 em., när domaren Folke Svärd från Halmstad blåser till spel. Redan kl. 12,15 möts de båda föreningarnas b-lag i en förmatch. Även den kommer säkert att bli sevärd. Laholms BK mönstrar följande lag som samlas vid idrotts platsen kl. 13,30:

K. Svensson, O. Nilsson, S. Andersson, A. Andersson, L. Jönsson, L. Karlsson, A. Nilsson, B. E. Johansson, B. Vilsson, L. Olsson, S. Larsson.

B-laget samlas kl. 11,45:

B. Jönsson, G. Pettersson, S. Andersson, S. Viktorson, A. Nilsson, A. Johansson, O. Johansson, S. Eriksson, R. Nilsson, Å. Nilsson, R. Magnusson.

Laholms IF får det svårt i Genevad.

Laholms IF får i morgon en mycket svår motståndare i Genevad. Dels skall LIF:arna försöka att utkräva revansch för nederlaget i LT-cupen mot textilpågarna, dels har de en mycket svår plan att utkämpa dusten på. Något tips vågar vi inte göra. Det kommer säkert att kämpas på båda sidor från början till slut. Båda lagen förlorade ju i söndags, så de är i lika stort behov av de dyrbara poängen. LIF har de senaste matcherna haft det svårt att få någon ordning på sitt lag så det är väl frågan om inte bladet vänder sig i morgon. Men Genevadspågarna är inte lätta att tas med på deras egen gata så det blir säkert en mycket oviss match. Hemmalaget vill rehabilitera sig efter förra söndagens nederlag och frågan är om inte våra LIF-are får lida för det. De båda lagens b-lag möts redan i dag kl. 17,00. Matchen i morgon börjar kl. 10,15 och följande spelare i Genevad samlas kl. 9,45:

E. Danielsson, U. Johansson, G. Gunnarsson, K. Å. Svenland, S Andersson, B Larsson, B Fast, H. U. Johansson, E. Nilsson, S. Karlsson, O. Johansson. B-laget samlas i dag, lördag, kl. 16,30: J. Nilsson, O. Nilsson, I. Ståle, B. Nilsson, G. Andersson, E Gunnarsson, G. Nilsson, S. Bengtsson, G. Ståle, T. Magnusson, I. Nilsson.

LIF ställer upp med följande A-spelare, som samlas kl. 9.30 vid idrottsplatsen för resa till Genevad:

Karl Jan Persson, Ove Johansson, John Johansson, Dag Ejwertz, Sune Peterson, Stig Nilsson, K. G. Alm, Ebbe Nilsson, Lars Åke Pålsson, Kjell Nilsson, Torild Persson.

Följande spelare i LIF samlas lördag em. kl. 16.15 vid idrottsplatsen för resa till Genevad:

Ragnar Svensson, Tore Reinoldsson, Gunnar Ljungberg, Allan Ljungberg, Ingvar Malmberg, Lars Olsson, Bertil Bengtsson, Sune Ivarsson, Hugo Ljungberg, Karl Eric Karlsson, Nils Harrysson, Rune Andersson.

Farliga Veinge IF till Hishult.

I morgon får Hishult besök av en gammal bekanting. Det är Veinge IF som då kommer på besök och om möjligt lura sina värdar på båda poängen. Försöka duger, heter det ju, men om det går är den stora frågan. Hishult har de två senaste matcherna tappat fyra poäng mycket oväntat. Men i morgon har spelarna tagit varandra i hand på att det skall bli vinst. Veinge får alltså se upp. Gästerna gjorde i söndags en mycket bra match mot förra sydsvenskarna Leikin från Halmstad, så det blir säkert inte någon lätt match som Hishultsborna får. Vad det är för ett tillfälligt fel på vårt lag från korgabyn är svårt att säga. Om vi inte är fel underrättade så gjorde laget flera goda vänskapsmatcher under serieuppehållet. Slarvas det med träningen månde? Det tror vi ju inte, men det verkar så. Laget har kanske haft en downperiod och den är inte lätt att komma ifrån. Vi hoppas att det lossnar i morgon, och Mulles pågar får nog räkna med ett svårt motstånd. Matchen kommer säkert att vara oviss in i de sista minuterna, så att publiken kommer säkert att få full valuta för entréavgiften. Det stora slaget börjar kl. 14.30. Hishult ställer upp följande mannar:

E. Hjalmarsson, A. Larsson, K. J. Johansson, B. Jönsson, Å. Johansson, Ö. Nilsson, R. Svensson, G. Petersson, F. Karlsson, K. A. Karlsson, S. Karlsson.

Även en dammatch

spelas på söndag i Hishult. Denna börjar kl. 13,30 och det blir Värsjö damlag som möter Hishults damlag. Denna match blir ju också intressant och sevärd, och vi vågar förutspå, att flickornas match kommer att bli minst lika stor publiksuccé som grabbarnas.

Veinge IF.

Följande spelare samlas i morgon kl. 13.30 för resa till Hishult: Erik Nilsson, Egron Bengtsson, Kjell Österling, Harry Axelsson, Arne Jönsson, Anders Andersson, Hasse Gustavsson, Helge Karlsson, Ebbe Karlsson, Olle Andersson, Ebbe Östring, Bror Johansson.

Skottorp reser till Halmstad.

Skottorp skall i morgon försöka att ge serieledande Astrio dess första nederlag i den pågående serien. Hur det blir med den saken är svårt att i förväg uttala sig om. Skottorp har ju funnit sig väl till rätta i sin nya serie så alldeles omöjligt är det ju inte. Visserligen gjorde Skottorp en fin match mot Hishult i lördags men det blir nog etter värre i morgon mot Astrio på dess egen plan. Följande spelare i Skottorps lag samlas kl. 8,45 för att resa till Halmstad:

Magnus Johansson, Valt. Svenson, Erik Nilsson, Karl Holmberg, Gunnar Pettersson, Anders Karlsson, Karl Persson, Bengt Jonsson, Axel Ottosson, Bertil Segerström, Jerker Karlson, Stig Andersson, Bruno Persson.

Hård fight i Ränneslöv.

Det blir säkert hårda tag i Ränneslöv i morgon. Det blir då två stabila lag som drabbar samman, nämligen Ränneslöv och Knäreds IK. Båda lagen förfogar ju över hårda och garvade spelare och då det är frågan om poängen så brukar det bliva hårda tag från början. Inte för att vi tror att matchen blir ojust på något vis. Det kommer säkert att spelas med väl avvägda passningar. Det skall bli intressant att se om Ränneslöv kan rå på förre detta div. II-laget Knäred. Båda lagen har mött Alets b-lag på hemmaplan och tagit en poäng var mot detta lag, så spelstyrkan hos de båda lagen är nog lika stor. Det förefaller som om oavgjort låg inom räckhåll vid morgondagens uppgörelse.

Matchen tager sin början kl. 14.00 och den trogna hemmapubliken kommer säkert att infinna sig i tid. Följande spelare i Ränneslöv samlas på planen kl. 13.30:

Olle Ottosson, Olle Nilsson, Olle Pånsson, Sven Svensson, Karl Eriksson, Sven Nilsson, Bertil Nilsson, Åke Svensson, Ebbe Bengtsson, Tage Ottosson, Lennart Hansson, Ragnar Karlsson. Anmäl förhinder å tel. 113.

B-lagsspelarna samlas på planen kl. 11.45.

Knäreds IK.

A- och B-lagen samlas hos Sven Svensson söndag kl. 10.45 för resa till Ränneslöv.

Växtorp får besök av Vapnö.

Skall våra Växtorpspojkar rå på Vapnö i morgon? Den frågan ställer sig många Växtorpsbor. Gästerna var ju det lag som var hemmalagets största konkurrent i förra serien. Laget spelar en vacker och mycket effektiv fotboll, så det skall allt bli intressant att se om Växtorp kan följa med i den höga fart gästerna brukar hålla. Vi hoppas att hemmapojkarna tar fram skottviljan från i söndags. Då tvålade de som bekant till nykomlingarna i serien, Snöstorp, med hela 7—1. Något sådant resultat tror vi inte att det blir i morgon, men vi hoppas att våra hemmagrabbar sätter till alla klutar från början. Matchen börjar kl. 14.00

Följande A-lagsspelare i Växtorps Bois skall vara samlade vid klubbhuset i morgon kl. 13.30:

Herbert Kristiansson, Knut Nilsson, Sune Andersson, Sven Nilsson, Karl-Gustav Nilsson, Egron Andersson, Jarl Hammarlund, Stig Bengtsson, Ove Klang, Gösta Carlsson, Erik Bengtsson, Sven-Åke Johnsson.

Simlångsdalens fotbollsspelare kommer till Skogaby.

Skall det lyckas för Skogaby att taga sin tredje raka seger i följd mot Simlångsdalen i morgon? Det blir ingen lätt uppgift för hemmalaget. Men efter de två senaste söndagarnas segrar verkar det som att Skogaby ska bli kometlaget i III:an. Om de går in för morgondagens match med samma energi som de gjort för andra motståndare bör det gå vägen. Men osvuret är nog bäst. Simlångsdalen har ett lag som när det har sina ljusa stunder kan spela en förstklassig fotboll, så det vill till att alla Skogabys supporters kommer till den nya planen i morgon och hejar fram de sina till en seger. Matchen tager sin början kl. 15.00 och följande spelare i Skogaby samlas vid nya idrottsplatsen kl. 14.30: Kai Svensson, John Ottosson, Kurt Andersson, Ali Bengtsson, Gunnar Andersson, Per Magnusson, Stig Arne Larsson, Stig Allan Brorsson, Bertil Larsson, Torsten Karlsson, Rune Bengtsson.

Kort om sport

LAUSANNE: Den 28 och 29 aug. sammanträder IOC:s exekutivutskott i Lausanne för att diskutera några viktiga frågor. Bland dem är Tysklands återupptagande en av de viktigaste och av de beslut som kommer att fattas beror det om Tyskland 1952 får vara med i OS eller inte.

—//—

LONDON: Barbara Ann Scott har fått en ny partner, som konståkare förstås. Det är Edi Rada, den elegante österrikaren, som har blivit proffs och som kommer att debutera med den vackra kanadensiskan, som får fin kritik av Londons kräsna experter.

—//—

CHICAGO: Herbert Flam, 22 år gammal och student vid universitetet i Los Angeles, är USA:s nyaste tennischampion. Flam har i år vunnit flera stora turneringar och de amerikanska experterna är övertygade om att han kan bli den nye Jack Kramer, alltså den fulländade spelaren. Nästa år skall han resa till Wimbledon och mannen är tillräckligt begåvad för att kunna triumfera t. o. m. i hårdaste konkurrens.

—//—

LONDON: Jack Solomons är hotad — inte till livet utan i sin egenskap av Englands större boxpromotor. Jack Cappel har förklarat krig mot den store fiskhandlaren och han har för avsikt att konkurrera om de feta matcherna, som garanterar utsålda hus i förväg. Men Solomos är inte den som ger sig i onödan och det blir säkerligen hårda bud, särskilt då han känner hotet mot sin plånbok.

Markaryds B—Hishult B 2—1.

Markaryds reservlag besegrade på fredagskvällen Hishults reserver i en pigg serieuppgörelse på Skärsjövallen i Markaryd. Resultatet blev 2—1 sedan Hishult haft ledningen i halvtid med 1—0. Gästernas mål tillkom efter fyra minuters spel och målgörare var Bruno Johansson. Hishult hade initiativet i matchens första halv timma. Sedan blev det mer och mer Markaryd, och det berodde uteslutande på Hishults goda målvakt, MIF:s otur och oskicklighet att Hishults målvakt fick kapitulera flera gånger. I andra halvlek fortsatte Markaryd sin press, och det dröjde 25 minuter innan reduceringen kom i form av en straffspark som välberäknat lades in av Rolf Hansson. 2—1 blev det 10 min. senare genom Hallkvist, som på nära håll sköt direkt i krysset.

Hyltebruks TK—Laholms TK

spelar i morgon pokalmatch å nya tennisbanan kl. 10 fm. Singel: kl. 10 fm. Rune Johansson, HTK—Bo Ragneman, LTK; kl. 11 fm. Henry Magnér, HTK—Gunnar Karle, LTK; kl. 12 Harald Nilsson, HTK—Kurt Söderström, LTK ;kl. 14 Ragnar Johnsson HTK—Ove Nerhag, LTK. Dubbel: kl. 15 Sten Bertilsson, Eric Larsson, HTK—Ivar Söderström, Malte Ingvarsson, LTK; kl. 16 Harald Nilsson, Henry Magnér, HTK—Ove Nerhag, B. Ragnemalm, LTK.

Strömlinje med fortsättning

Av Fritz Bengtsson

Det var en underbar sommar morgon. Daggen hängde som silverpärlor i gräset, lärkan höjde sig jublande mot skyn och solen höll på att rulla upp sitt glödande klot över horisonten. Friskheten kändes som en läkande balsam djupt in i själen. Livet var härligt att leva. I denna oförgätliga morgon var jag stadd på vandring i ett av våra vackra landskp, med ryggsäck på ryggen och käpp i handen. I säcken hade jag kamera och skrivdon och kartor och kände mej alltså rik och rustad — och fri som fågeln under himlens blå kupa. Jag var ledig under tre härliga sommarveckor och skulle använda dem till upptäcktsfärd. Det finns så oändligt mycket att upptäcka i vårt vackra land.

En Volvo av senaste modellen bromsade in vid min sida. En elegant man stack ut handen.

— Go morron!

— Go morron: sade jag, undrande vad den elegante kunde vilja mej, en fattig vandringsman.

— Det ser ut att bli en strålande härlig dag!

— Den ser ut att bli mycket härlig, och jag har förstås beställt semesterväder också!

— Jaha, då förstår jag! Men ni undrar väl vad jag är för en kurre? Mitt namn är Kvistberg, afärsman.

— Och mitt är Andersson, kontorsslav.

— Tack, nu kan vi prata mer ogenerat. Törs jag fråga, om herr Andersson har tänkt att gå långt?

— Förlåt om jag undrar över anledningen till denna fråga?

— Jag hade tänkt att bjuda er på skjuts!

— Då måste jag nog tacka nej. Jag är ute och går för att vila och uppleva samklang med naturen och känner inget behov av att komma fort fram.

— Det förstår jag, men sätt er upp och åk med en bit, så ska jag förklara sammanhanget. Ni kan väl alltid göra mej sällskap en mil åtminstone?

— Efter ni så gärna vill, så...

Jag steg in i det strömlinjeformade underverket och vägen började rinna undan, motorn spann sin tjusigt muntra och livsglada melodi. Kvistberg bjöd på en cigarrett och vi språkade.

Så fick jag veta anledningen till att han ville bjuda mej att åka. Hans fru och dotter skulle resa till en badort, men det ansåg han sig inte ha råd att bekosta. Själv var han ständigt ute på resor och familjen gick hemma och hade tråkigt. Så hade han lovat att vid återkomsten från denna resa ha med sig en ungdomsvän, som skulle stanna en tid, bada och idrotta och vara sällskap till familjen. Han hade prisat denna vän, som hustrun och dottern aldrig sett, i högstämda ordalag. Vännen hade också lovat komma, men det hade i sista ögonblicket med anledning av en affärssak kommit en fnurra på tråden, och nu hade vännen dragit sig tillbaka. Och kom nu köpman Kvistberg utan vän skulle han bli beskylld för att vara en lögnare, det skulle bli badortskrav och ett fasligt rabalder. Så han hoppades att jag förstod. Ville jag göra familjen sällskap några dagar och vila mig, mot allting fritt. Han omtalade i förbigående, att dottern var ung och särdeles förtjusande.

Jag betänkte mig inte länge. Äventyr och romantik hade alltid tilltalat mig, jag skriver lite och är alltid på jakt efter uppslag och nya mäninskor att bli bekant med. Så jag tackade ja med detsamma. Lovade dock inte att stanna mer än en vecka, och det menade Kvistberg vore tillräckligt, om min tid inte räckte till mera. Dessutom tackade han mig hjärtligt för hjälpen och undrade samtidigt försiktigt, om jag hade någon riktig sommarkostym med mej. Jag lugnade honom med, att ryggsäcken var mycket innehållsrik.

Vi åkte hela förmiddagen, så stannade vi vid en härlig skogs glänta, och Kvistberg plockade fram mat. Till ackompanjemang av fågelsång konsumerade vi en härlig måltid, nedsköljd med friskt källvatten. Så surrade motorn igen, och bortåt eftermiddagen bromsade min nye vän in vidundret fram för en modern solfångarlåda — jag menar funkisvilla. Två damer kom hastande emot oss neråt trädgårdsgången.

— Var så god och stig in, här bor jag! Det var ju Anders son ni hette?

Jag nickade instämmande, o. strax voro damerna framme vid bilen och hälsade förtjusta.

— Andersson? sade fru Kvistberg begrundande. Jag tyckte du sa din vän hette...

— Han har alltid hetat Andersson! avgjorde Kvistberg, skrattade forcerat och slog mej på axeln. Eller har du inte det kanske?

Det kunde jag ju inte förneka.

Vi fick en trevlig afton tillsammans, medan jag bekantade mej i familjen och försökte känna mej hemmastadd. Till sist tog dottern Eva och jag en promenad i omgivningarna, och den stolte fadern hade inte orenat sina läppar med en osanning. Hon var mycket förtjusande. Hennes röst var klingande och melodisk, hennes ögon var glittrande blå och hennes gång var smidig och stark men graciös. Samtidigt strålade hela hennes personlighet av intelligens. Mitt inre var en enda stor fråga hur dessa ganska me delmåttiga föräldrar kunnat bli upphovet till denna praktfulla, strålande blomma.

Nästa morgon slängde Kvistberg sina väskor i bilen, placerade foten på startpedalen, vinkade med handen och försvann i ett dammoln. Jag var lämnad ensam med damerna. Min mission skulle börja.

Till att börja med skulle det naturligtvis badas. En halv mil skilde villa Bergiana från badstranden. Den avverkade vi pr cykel. Jag fick låna husfaderns gamla rostiga förhistoriska hoj. Damerna skrattade åt mej, så de hade svårt att hålla sig kvar på vägen. Jag spelade oberörd och lät dem hållas. Min roll var ju att verka som glädjespridare, och det här var ett enkelt medel.

Vi lekte alltså fiskar i det solblanka vattnet och radade sedan upp oss på rygg i det varma gruset för solstekning. Blir man pigg av solbad? Efteråt kanske, sedan de magiska solstrålarna hunnit överbringa sin energi åt organismen. Men har man legat en timma i solen avtrubbas själen märkbart, och alla högtflygande samtal självdö i brist på energi i tankeapparaten. Sedan tar man sin cykel och vinglar hem, inbillar sig att man är stärkt och dricker flera koppar starkt kaffe. Så tar man sin pipa och en tidning och nedsjunker på en skuggig, sval plats. Energi och välbefinnande genomvälver ens kropp.

Vi hade uppsökt en härlig, sval plats i villaträdgården och konversationen kom igång. Fru Emy hade litteratur till hobby och det var ett ämne, där jag någorlunda kunde följa med i hennes ystra tankesprång. Eva var intresserad av konst, och där var det värre för mig att kunna dokumentera mig utan att allt för mycket blottställa min okunnighet. Jag pendlade försiktigt mellan skären.

— Vad tycker ni om Singoalla av Viktor Rydberg? frågade fru Emy.

— Det är ett förtjusande diktverk, sade jag.

— Tänk att det tycker jag också, sade hon. Fast jag tycker synd om det stackars Sorgebarn! Varför skulle han bli dödad? Hade jag varit författaren skulle han fått leva.

— En riktigt lycklig handling är inte dramatisk, sade jag. Fru Emy med sitt goda hjärta hade nog inte dugt till författarinna.

Hon gav mig en strålande, tacksam blick. Så fick hon en idé.

— Har herr Andersosn lust att följa med mej på en promenad

Jag såg frågande bort mot Eva och hon log sitt samtycke, och jag tackade alltså ja. Fru Emy försvann in i huset och återkom efter en liten stund, iklädd en färggrann jumper och med ett litet paket under armen. Vi startade skogsluffen, fast nog hade jag hellre stannat i skuggan hos Eva. Men har man tagit en viss herre i båten ...

Vi mötte en ung man på landsvägen och han hälsade mycket artigt, samt log mot min följeslagarinna.

— Vad var det för en jycke? frågade jag.

— Åh, det var Arthur, en ung kandidat, som slår sina lovar kring Eva. Kanske de två en gång ska ha varandra — jag vet inte. Barnen har ju inget förtroende rör sina föräldrar nu för tiden, vad det kan bero på.

— Talade ni om alla era förälskelser för er mamma då? undrade jag.

Hon skrattade.

— Nej — det tror jag förstås inte. Något ska man väl ha för sej själv.

Jag tänkte på den unge kandidaten, som kanske skulle ha Eva. Inte för att jag var kär i henne, men jag tyckte ändå att tanken var på något sätt obehaglig. Ingen kunde ha förtjänat en så stor lycka som att få äga henne.

Vi hade samtalat genom skogen och var uppe vid en stor gran på en höjd. Vid sidan om den ensamma, stolta granen låg en stor sten, och vi satte oss på den. För våra förtjusta blickar bredde landskapet ut sin brokiga matta med åkrar och skogar inslagna i väven.

Hon öppnade sitt paket.

— Vet ni vad jag har här?

— Smörgåsar kanske? gissade jag.

Hon skrattade.

— Nej, det är — dikter. Egenhändigt fabrikat! Vad säger ni om det?

Jag fattade mod och log.

— Jag kan inte säga någonting, förrän jag fått höra dem. Vill ni inte läsa några för mej?

Naturligtvis ville fru Emy det, ty det var meningen med hela promenaden. Hon ville läsa sina dikter utan sin dotter som kritisk åhörare, och höra min mening om dem. Med känsla och inlevelse läste hon den ena dikten efter den andra. Jag satt med händerna knäppta om knäna och blicken svävande i drömmerier borta vid horisonten. Så lade hon ned sina papper på stenen.

— Nåå, vad tycker ni?

Jag vaknade upp med ett ryck. Nu kom prövostunden. Innerst inne visste jag, att dikterna var vanliga enkla tankar omsatta i rimmerier, fast hon läst dem så utmärkt. Men jag vågade inte säga min mening.

— Så vitt jag kan förstå, fru Emy, så var det vackra tankar och rytmen och rimmet var bra.

— Tror ni att jag kan få dem tryckta?

— Det är så dålig marknad för diktsamlingar nu för tiden, men det vore ju synd att inte försöka!

Och så letade vi oss väg hem igen.

I trädgården satt kandidat Arthur och Eva och spelade schack. De såg ut att ha så trevligt och lade knappast märke till oss.

Nästa dag bar det iväg åt skogen igen, nu i sällskap med Eva. Hon tänkte måla landskap, tog en kurs pr korrespondens vid något institut, och skulle nu söka upp ett lämpligt motiv att föreviga. Det skulle vara vackert och känsligt och dessutom ej för svårt att måla. Därför ville hon ha mig med som rådgivare. I sanningens intresse måste jag bekänna, att jag såg mer på Eva än på landskapet. Då och då stannade vi, diskuterade skänheten omkring oss och fortsatte så sakta igen.

Vi promenerade på en liten skogsväg, inbegripna i ett förtroligt samtal och såg inte en mötande cyklist förrän i sista minuten. Det var kandidaten. Han hade sett oss på långt avstånd och antagligen blivit arg, ty han hälsade kort och stelt och fortsatte i ökat tempo. Han trampade ilsket ner pedalerna så överkroppen guppade upp och ner. Vi vände oss om och såg efter honom.

— Vad tog det åt kandidaten? sade jag så oförstående jag kunde.

— Jag vet inte jag, svarade Eva. Vill han bli sur, så gärna för mej! Jag har inte gjort honom något ont.

— Vad har du nu gjort, tänkte jag tyst för mig själv. Utsått split mellan två unga människor! Det är snart på tiden att du försvinner härifrån.

Vi fann omsider ett passande motiv och pallrade oss så småningom hemåt igen. Jag kände en intensiv lust att flirta med Eva, men behärskade mig. Det kunde vara farligt att leka allt för mycket med elden.

Det gick ett par dagar, vi badade och solade oss och slöade för resten. Kandidaten kom och vek inte från Evas sida. Han såg ganska fientligt på mig, hade tydligen fått en uppsträckning för sitt beteende på vägen. Jag log och var oberörd, ty jag hade ju rent samvete.

En morgon stannade den strömlinjeformade utanför villan och herr Kvistberg steg ur. Han såg trött ut, precis som om han skulle ha kört hela natten. Vilket han också hade. När han ätit och vilat kallade han mig avsides och visade ett brev. Jag tog det och läste och blev alldeles förbluffad. Brevet var anonymt, men jag miss tänkte ögonblickligen kandidaten. Där stod att jag inte gjorde annat än flirtade med damerna, både fru Emy och Eva, var ute på långa skogspromenader med dem och på allt sätt försökte kollra bort dem. Brevskrivaren rådde för sin del Kvistberg att snarast möjligt komma hem.

Jag skrattade och lämnade tillbaka brevet.

— Nåå, tror herr Kvistberg på denna rövarhistoria?

Han skruvade sig.

— Naturligtvis inte, men när det gäller fruntimmer så vet man ju aldrig vad de kan få i huvudet. Så om herr Andersson inte misstycker, så...

— Så försvinner jag med det samma, ja! Just vad jag själv tänkte föreslå! Så kan herr kandidaten andas lugnt igen!

— Tror ni att det är han, som...

— Jag tror ingenting, men man kan ju ha lov att tänka vad man vill. Jag ska gå upp och packa min ryggsäck, så kan jag gå redan i eftermiddag.

— Åh, för all del, så bråttt är det väl inte. Ni är min gäst och jag kör inte ut er.

— Det är nog bäst att jag går i alla fall.

Damerna visste ingenting och de gjorde stora ögon när jag en stund senare uppenbarade mig resfärdig. De bådo mig stanna en vecka till, men jag var obeveklig. Kandidaten såg närmast skamsen ut, på samma gång som han inte kunde dölja sin glädje.

Jag fäste ögonen på honom.

— Det är så, att jag fått ett viktigt brev, som kallar mej härifrån. Så jag måste tyvärr gå redan i eftermiddag.

Det blev farväl och jag blev bjuden välkommen åter vid till fälle. Det är inte gott att veta när det tillfället kommer...

Solen strålade över landskapet, och det var härligt att vara ute på långluff fri såsom fågeln i kastanjelunden. Jag hade upplevt ett äventyr, en romantisk episod, som fick ett oväntat slut tack vare en förälskad ung mans svartsjuka. Men livet är fullt av möjligheter. Kanhända skall jag än en gång träffa min Eva...

Ännu hade jag en vecka kvar att leva på vägarna. En fjäril fladdra vid vägkanten, och den var lika lycklig som jag.

SLUT.

I dagens frågor

Rattfylleriet är en ruskig företeelse. Ny Tid (s) påpekar efter en svart helg att rattfylleriet är kriminaliserat:

En månads fängelse väntar i regel en rattfyllerist, även om hans framfart ej skövlat människoliv eller medfört någon större olycka. Det har bedrivits och bedrivs en omfattande propaganda och upplysningsverksamhet för att väcka den allmänna opinionen och pressens förmedling av olyckor som får skrivas på rattfylleriets konto borde verka i samma riktning. Det har sagts att den allmänna opinionen står enig i denna fråga. Hur kan det då komma sig att såväl yrkeschaufförer som s.k. gentlemannachaufförer figurerar i polisprotokollen som rattfylleriester. Och hur kan det komma sig att det finnes folk som fortfarande inte reagerar när en spritpåverkad sätter sig vid ratten utan står liknöjda och till och med tar risken att bli rattfyllons passagerare. Det finns fortfarande betänkliga luckor i den allmänna opinionen.

Kan man inte på annat sätt få bort rattfylleriet, så måste en straffskärpning skapa ökad respekt för trafiksäkerhetens krav.

Räkfisket — internationellt tvisteämne. Det har blåst upp storm kring räkfisket. Upprinnelsen är att Norge börjat tillämpa en ny grund för beräkningen av territorialvattnens storlek i fjordarna. Detta har inneburit att svenska fiskare avvisats från fiskevatten, som de tidigare använt och varom tidigare lokala överenskommelser i fråga om fisketider förelegat mellan norrmän och svenskar. En särskild komplikation vållas också av att det svenska territorialvattnet vid Grisbådarna — tillerkända Sverige genom skiljedomen år 1909 i Haag — bildar en sektor inom det norska territorialvattnet efter den nya beräkningsgrunden. Svenska Dagbladet (h) kommenterar:

Fortsatt passivitet från svensk sida kan efter de senaste dagarnas händelser icke vara lämplig eller möjlig. De svenska fiskarna ha vidare rätt att begära vägledande informationer från myndigheternas sida om vilka vatten som för dem äro lovliga för att bedriva sin näring. Den nordiska grannsämjan, som på så många områden lämnat middags- och bankettstadiet och tagit steget ut i det levande livet, borde icke få störas av tvister om räkor. Samförståndet i skåltalen synes böra gälla även skaldjuren.

Det norska Morgonbladet reagerar mot den hållning, svensk press intagit i frågan:

Svenska tidningar talar om ockupation av internationellt farvatten utan att betänka att vi här i landet lägger en alldeles bestämd och för flertalet svenskar okänd betydelse i begreppet ockupation. Norrmännen driver jakt på svenska fiskebåtar, heter det, och det förklaras vidare att norska bevakningsfartyg använder sig av ryska metoder för att hävda den norska suveräniteten. En av de "bortjagade" fiskarna säger rentav att han trodde han navigerat fel och kommit till Ryssland. Det länder de berörda delarna av svenska pressen till föga ära att sådant och mer till kan skrivas om ett vänskapligt grannland, vars fredliga avsikter inte kan betvivlas, mitt under en internationell kris som är den svåraste sedan krigets slut.

Frågan har fått för stora dimensioner, anser tidningen.

Lönerna ligger lägst inom träindustrin, pappers- och massaindustrin samt inom livsmedelsindustrin, framhåller Skånska Dagbladet (bf), som knyter några reflektioner till löneutvecklingen. Även jord- och stenindustrin samt textilindustrin tillhör låglönegrupperna:

Det är anmärkningsvärt att de anställda inom vår största exportnäring, skogsindustrin inte bättre lyckats hävda sina lönekrav. Det beror tydligen på att denna näringsgren är konjunkturkänslig och i ännu högre grad varit det. Men det hänger säkerligen också samman med att denna grupp missgynnats genom lönestabiliseringen som inträtt under för företagen gynnsamma tider. I genomsnitt för samtliga vuxna industriarbetare var timlönen 2: 62 och årslönen 5,900 kronor.

Lantarbetarnas löner låg åtskilligt lägre, även om timlönen steg något mer eller med fyra procent under 1949, konstaterar tidningen vidare.

Lantarbetarlönen är normerande för den lön, som ligger till grund för beräkningen av arbetskostnaderna i jordbrukskalkylen. Löneutvecklingen under 1949 bekräftar att det alltjämt är åtskilliget kvar innan de i jordbruket sysselsatta uppnår den av statsmakterna utlovade jämställdheten med andra folkgrupper. När lönestoppet upphör vid årsskiftet måste jordbrukets förespråkare kräva att utjämningen genomföres utan dröjsmål. Det är en angelägenhet som inte kan anstå ytterligare fem år.

Korea

För **LAHOLMS TIDNING** av **J. P.**

Då man i dessa dagar i radio och tidningar dagligen hör och ser namnet Korea har det intresserat sign. att uppfriska sina kunskaper om detta land, som nu sätter världsfreden i fara. Först finner man då att landet är till större delen en halvö av det asiatiska fastlandet, vilken skjuter ut mellan Japanska och Gula haven. Koreasundet som skiljer Korea från Japan är 180 km brett. Landets hela areal är 220.741 kv.km., alltså cirka hälften så stort som Sverige. Dess läge är emellertid på så pass sydlig breddgrad som Spanien. Folkmängden var år 1930 något över 21 millioner.

Norra Korea är ett högland vars högsta berg Taihakusan når en höjd av 2473 meter. I norra delen av landet ligger snötäcket hela vintern och havet fryser längs västra kusten varje år. Här härska barrskogar men i landets mellersta del finns blandning av barr och lövträd av vilka senare må nämnas ek, ask och lönn. På Koreas södra kust växer ständigt gröna träd och buskar. Av vilda djur förekommer tiger, leopard och björn, hjortar och antiloper. Bland fåglar märkes örnar, falkar, gäss, tranor och hägrar.

Folktätheten är nära 90 pr. kv.-km., större i sydväst men mindre i norr och nordost. Folket tillhör den mongoliska rasen men är storväxtare än både japanneser och nordkineser. Husen å landsbygden äro nästan uteslutande envånings av lera eller sten och grästak.

Folket delas i huvudsakligen 3 klasser: de adlige, de fria och de livegna.

Alla bär vita kläder utom de adlige som får lov att ha färger å sina klädesplagg samt att innehava förnämare ämbeten. Endast en legitim gemål är tillåten men många ha dessutom så kallade konkubiner (bihustrur). Kvinnorna av högre klass hålles avskilda, något i stil med ett f.d. turkiskt harem, men icke så den stora mängden av kvinnor som fast än gifta få arbeta hårt. Religionen är officiellt buddism men förfäderskyrkan och konfucianism äro vanliga. Fastän det finnes många kloster är prästernas inflytande icke särdeles stort.

Koreas historia är känd sedan ett par århundranden före Kristi födelse. Vissa tidsperioder har landet varit någorlunda självständigt, andra åter har det varit under kinesisk överhöghet. Under 4—500-talen led det svårt av japanska vikingatåg. År 1894—95, efter Japan-Kina-krigets slut, tvangs Kina erkänna Koreas självständighet.

Vid rysk-japanska krigets slut 1905 erkändes Japans protektorat över Korea. Sedan en japansk statsman blivit mördad av en Koeran år 1910, annekterade Japan landet fullständigt och fick ungefär samma ställning till Japan som Finland och Polen hade till det tsaristiska Ryssland.

Koreas huvudnäring är åkerbruk i det att tre fjärdedelar av befolkningen ägnar sig däråt. Den odlade arealen uppgick år 1910 till 4,1 milljoner har eller 19 proc. av landets hela yta, dock står det koreanska jordbruket mycket lägre än det kinesiska men det har i alla fall under några av de senare decennierna varit så att Korea varit Japans kornbod.

Det förnämsta sädesslaget är ris. I mellersta och södra delen av Korea fås två skördar om året — ris i oktober och vete och råg eller korn i maj. 24000 har äro planterade med mullbärsträd och nära 500.000 familjer lever av silkesodling. Amerikansk bomull odlas å c:a 200.000 har.

Kustfisket är ganska givande. Rätt stora tillgångar finnes av guld och järn, ävenså brytes betydande mängder stenkol. Järnvägsnätet hade år 1930 en längd av 3702 km.

Språket synes ha närmast någon släktskap med det japanska, men den nuvarande koreanska skriften uppkom år 1443 och är rent alfabetisk samt synnerligen praktisk och lättlärd.

Huvudstaden Söul hade år 1930 ett invånareantal av 394.000 personer, därav voro 100.000 japaner. Staden är belägen 40 meter ö. h. i en dalsänka mellan upptill 700 meter höga berg och omgiven av en 7 till 10 meter hög stadsmur. Genom denna gick ursprungligen åtta portar men blott två äro bibehållna. Avståndet till Hanfloden är 4 km. och till havet 45 km. Den nyare japanska stadsdelen är välbyggd och modern med ståtliga regerings byggnader; den har ett 1923 grundat universitet samt museum, botanisk och zoologisk trädgård.

Så upprepas i detta land i dessa dagar den numera vanliga krigsmetoden att med bomber lägga blomstrande städer i ruiner, — hur länge det nu dröjer innan atombomben kom mer till användning och sopar bort en stad med hus och människor på ett ögonblick — —

Man står där undrande och frågande: kommer då aldrig vår arma mänsklighet till förnuft? Och en av våra skalder svarar: Jo bevars, men ej på jorden.

Vad vill då vår tid? Du strid vad är ditt mål?
Partiets mål naturligtvis, ni dårar!
De ägg han ger oss, fågeln gjord av stål,
oss förorsakar blod och död och tårar.

Man ger Wiktor Rydberg så rätt ty han såg så klart när han säger:

Genom klostergluggen skimrar
gamle munkens lampa matt,
och utöver världens skrider
medeltidens stjärnenatt.

Vi skriver nu årtalet 1950, men än gäller denna maning som vi läst så många gånger i vår bibel: Den som tager till svärd skall förgås med svärd.

Båstad

Efter provval

har Båstads högerförening fastställt följande valsedel till höstens kommunalfullmäktigeval: Folkskollärare Malte Gerding, köpman H. B. Berg, provinsialläkar Ivar Ströbeck, kapten Emil P. Hofbard, fru Lilly Wittgren, färghandl. Eric Löfström, läroverksadjunkt C.-E. Wallenqvist, disponent Åke Dahlgren. Högern har f. n. fyra mandat i fullmäktige.

På BIO

Växtorps biograf

ger söndag kl. 8 repris på den trevliga svenska filmen "Vi masthuggspojkar" med Åke Söderblom, Emy Hagman, Benkt Åke Benktsson, Ludde Gentzel m.fl.

Predikoturer

Laholm hgm. 10 p. Hagberg.
Skogaby hgm. 13.30 p. Hagberg.
Veinge hgm. 13
Tjärby hgm. m. HHN 10.
Mästocka gudstj. 16.
Knäred lördag aftonbön 20. Söndag hgm. 10.30 kh. Eriksson.
Hishult hgm. m. nattv. 12.30 kh. Gustafson.
Ränneslöv hgm. 9,30 p. Brohall.
Ysby hgm. 13,30 p. Brohall.
Växtorp hgm. i Goodtemlarsalen i Växtorp kh. Hallind.
Laholm, Sion, Tivolitorget: Lördag 19.30 Tältmöte. Sture Gärdborn, Hj. Jeppsson. Sönd. 11 och 19 Tältmöte. Sture Gärdborn, Hj. Jeppsson.
Edenberga, Sionförsamlingen: Tisdag 19.30 Tältmöte invid Godtemplarlokalen. Hj. Jeppsson m. fl.
Tabernaklet, Veinge: Sönd. kl. 11 fm. utfärd till Gladstorp. Friluftsmöte hos Hilding Karlsson kl. 14. Häggestam, sångarna. Tisdag kl. 18 mandolinövning. Onsdag kl. 20 offentligt möte. Pastor Josef Runheim, Häggestam. Kollekt.
Östra Karup: Sönd. 15 Friluftsmöte av Frälsningsarmén vid Johan Perssons.

11 Sönd. e. Trefaldighet.

Sabbatstankar

En man hade två söner. Och han kom till den förste och sade: "Min son, gå i dag och arbeta i vingården!" Han svarade: "Jag vill icke", men efteråt ångrade han sig och gick. Och han kom till den andre och sade sammalunda. Då svarade denne och sade: "Ja, Herre", men han gick icke.

Matt. 21: 28—30.

Handling är bättre än ord. Det vill Jesus lära oss genom denna liknelse. Det fariseiska sinnelaget lovar mycket men håller intet. Så var det på Jesu tid, och sådant är det än i dag. Av fromma ord är kristenheten full, men Guds rike består icke i ord utan i kraft, i verklighet, i en sann gudsfruktan. Det är lätt att säga sig vara kristen men att verkligen vara det är svårt. Det fordras allvar. Vi må komma ihåg, att varje gudligt ord, som vi bära på tungan, är en skuldsedel, den vi måste inlösa i det dagliga livet genom att leva gudfruktigt och tjäna Herren på den plats, där vi blivit ställda. Ju mer vi slösa med andligt tal, desto mer fordrar både Gud och människor av oss. Slutligen kan det gå så långt, att vi göra andlig konkurs. Då skall det visa sig, att vi låtsade oss vara mer kristliga, än vi verkligen äro. Så har det gått med kristenheten i våra dagar. Skenheligheten blev uppenbar, och den kristna världen är bankrutt. Det officiella ja blev i verkligheten ett nej till Herrens kallelse, och välsignelsen försvann.

Handling är mer än ord. Den uppriktiga fromheten visar sig i lydnad för Guds vilja. Kristenheten har förvärldsligats och försakat Anden, som ensam kan väcka en sann och levande kristendom. Där se vi den sonen, som hade fromma ord på tungan men ej gick åstad och gjorde något för sin fader. Det gäller för oss alla envar att vara uppriktig. Lära och liv skola höra samman. Fullkomliga bliva vi ej, men vi kunna dock försöka, ständigt öva oss att göra det goda, göra Guds vilja. Gud ger oss tiden och kraften till att arbeta på vårt hjärtas förbättring, att kuva vårt lynne och våra onda tankar, att övervinna det onda med det goda, att öva kärlek och tålamod, att offra vår egen vilja. Detta är helgelse och utan helgelse kan ingen se Gud. Detta är ett Andens verk, ett nådens verk, som skänker oss glädje i livet och frid i döden.

Liknelsen om de två sönerna innehåller även ett tröstande ord. Den ene sonen hade trotsat sin fader men besinnade sig och gick att arbeta enligt faderns önskan. Jesus prisade honom och låter oss förstå, att det finns förståelse för var och en som ångrar sin synd och vill börja ett nytt liv. Detta är en tröst för oss, när vi se tillbaka och förebrå oss mycket, som vi försummat under de flydda åren.

Men det må vi ock besinna, att tiden går fort och att det snart är för sent att taga igen, vad vi försummat. På dödsbädden ligga många och gräma sig över ett förfelat liv, men det kan icke ändras. Hur angeläget är det ej fördenskull, att vi med Guds hjälp leva våra dagar och år samvetsgrant och försöka vara till välsignelse! Gör det bästa möjliga av allt, det bästa möjliga av livet! Gör livet till en gudstjänst, så blir du en lycklig människa!

Mel. Sv. ps. 420.

Min dag blir ljus, mitt liv blir stort,
När Gud jag offer bär.
Vad allt i Jesu namn jag gjort
En härlig gudstjänst är
Att leva till välsignelse
Mig nåd och visdom giv!
Fullborda så, o Frälsare,
Guds vilja i mitt liv!

Paul Nilsson.

Det hör till badvett

att aldrig bada ensam på ensliga ställen och inte tidigare än två timmar efter en huvudmåltid.

Vid HELGSMÅL

TVIVLET

Tvivlet kom smygande till Harald Hård. Först trodde han, att det var en orm som listat sig in i hans fridfulla paradis. Där var nog nu ett farligt, praktfullt djur, som med mjuka rörelser närmade sig, dolt bland blommor och blad.

— Försök inte att rubba mig i min tro, sade han avvärjande, ty han blev medveten om att det var Tvivlet som besökte honom.

Då hörde han en mjuk och behaglig röst: — Frukta mig inte! Jag vill endast hjälpa dig att skilja agnarna från kornen. Jag skall visa dig den rätta vägen.

— Jag är på den rätta vägen, svarade Hård. Du är en lögnare, en människofiende.

— Du misstar dig, min vän, svarade rösten, och Hård såg plötsligt en reslig gestalt med en tänkarpanna på vilken var ett rött märke som liknade ett frågetecken. Hård gav också akt på att uppenbarelsens högra hand var vit och den vänstra svart, fast mannen sökte dölja den sistnämnda i mantelvecken.

— Gå bort! befallde Hård. Du är tvivelsjuk och jag fruktar din sjukdomsalstrande andedräkt.

— Ja, jag är Tvivlet, och du känner mig blott från en sida, ty du tycks inte veta, att jag gjort mänskligheten stora tjänster.

Hård svarade med ett hånskratt: — Lögnare!

— Hör på, min vän. För länge sedan besökte jag en munk som hette Martin Luther. Med denna min mjuka, vita hand strök jag över hans heta panna. Han vaknade ur sin dvala. Jag inblåste i honom skepticismens anda och han började tvivla på det vedertagna, på den katolska kyrkans dogmer. Genom tvivlet kom han till en ur evangeliets synpunkt renare tro. Andra krafter trädde till och Luther kom fram till en trosvisshet som inte vek ens för dödshot. Jag har under århundraden skapat religiösa kriser, då jag intalat tvivel hos förstockade troende. Deras tillfrusna känsloliv har tinat upp, de har återfått rörlighet och förnyelseförmåga. Jag förnyar inte, men jag kan skapa förutsättningar därför.

Harald Hård tyckte att Tvivlet växte medan han talade. Kanske fanns det någon sanning i hans ord, tänkte Hård.

— Där tron hos en människa endast är en påklistrad etikett, där har jag ett lätt arbete och använder då min svarta hand. Den människan blir andligen ruinerad, säger man, men hon hade egentligen inget att förlora mer än etiketten, och det var ju bättre att hon blev en sann tvivlare än en skenbart troende.

— Det kan du ha rätt i, sade Hård.

— Jag skall peka på ett av mina storverk, sade Tvivlet. När Nicolaus Copernicus levde trodde man sedan gammalt att jorden var världsalltets orörliga centrum. Jag besökte dr Copernicus och gjorde honom skeptisk inför denna tro. Han skrev sedan ett epokgörande arbete "om himlakropparnas omlopp" i vilken han påvisade att jorden vrider sig kring sin axel. Genom tvivlet på det vedertagna kom han till tro på en betydelsefull sanning, sade Tvivlet med en viss stolthet.

— Detta skall ingen klandra dig för, sade Hård, men vill du också tala om vad du gjort med den svarta handen? Den handen bringar olycka.

— Ur din synpunkt, ja. Men jag har en hel del anhängare som skänker mig föga glädje, ty de är ynkliga, naiva tvivlare. Jag mår illa av deras bålstora ord utan äkta innehåll. De har inte kraft att tänka bort de fakta som inte kan få rum i deras skepticism. Och de har mycken trygghet och tro i sitt tvivel och har slagit ner sina bopålar på en gränsmark mellan Trons och Tvivlets domäner.

— Jo, den där gränsmarken känner jag till, sade Hård, men jag vet också att den svarta hand störtat människor i bottenlöst tvivel, bringat dem till galenskapens brant och kommit dem att tvivla på sin egen tillvaro. Du har störtat dig över dem som en rövare och tagit från dem tilliten till allt som inger trygghet och skänker hopp.

— Du dömer mig hårt fast jag visat dig att jag gjort människorna stora tjänster.

— Dina s. k. tjänster har varit utan värde om inte Tron efter krisen trätt i Tvivlets ställe. Ty

"Den tron har han flyr ej
sitt mål skall han vinna.
Ej döden finns för honom,
ej avgrundens brand.
Och innan de tvivlande fiender hinna
han segern har i sin hand".

— Det finns en tro som jag aldrig kunnat övervinna, medgav Tvivlet. Det är denna enkla, okomplicerade barnatro som man finner som fullt äkta hos en del människor. Då jag rört vid dessa troende med min svarta hand har de strax sökt hjälp hos makter som står högt över mig, men jag vill inte ens nämna dessa makters namn. Men jag vet, att det inte finns rum hos dessa troende för tvivel.

— Jag vill vara en sådan, sade Harald Hård.

— Men det är du inte. Din tro är svag och inte alltigenom äkta. Inte alltid har du varit så på din vakt mot mig som just nu. När jag på nytt besöker dig kanske jag lyckas bättre, sade Tvivlet och försvann.

Hård glömde aldrig den svarta handen. Han rannsakade sig själv och fann, att hans tro inte var fullt äkta på alla punkter.

Gustaf Landin.

Klacken i Gräsryd, Östra Karup.

För L.T. av teol. o. fil. kand. Bror Jansson

Om man läser gamla beskrivningar över södra Halland finner man, att särskilt två platser ha haft en rik sägentradition Det är Klacken i Östra Karup och Lundagårdsbjäred i Edenberga, Ränneslöv. Den förstnämnda platsen har haft de flesta sägnerna och detta beror kanske därpå, att Klacken låg nära intill den stora färdevägen genom Östra Karup. Då resande kommo genom bygden och frågade efter egendomliga platser, berättade man för dem om Klacken och de sägner, som voro knutna därtill.

Då Anders Tidström, som var en av Carl von Linnés lärjungar, på sommaren 1756 reste genom södra Halland var han intresserad av att få veta något om bygden och dess minnen. Han kommer från Laholm över Vrångarp fram till Skummeslövs by. Med gästgivareskjuts fortsätter han till Östra Karup. För att få komma över Pråmbroen fick man betala 2 öre smt. Tidström hade reda på att vid Klacken i Östra Karup skulle det finnas "några rum" i själva berget. Han ber gästgivaren visa var Klacken är belägen. "Vi kommo äntligen dit", säger Tidström, "där hålet var som kallades Klacken o. låg i sidan eller avslutningen på Hallandsås. Tvenne stora stenar lågo jämt skilda från varandra att man kunde gå in emellan dem och en stor sten låg ovanpå. Man kunde gå in allenast en liten bit, ty innanför var ras av mindre, dock stora stenar. Berättelsen är, att här inne bott bergtroll i forna tider. En al-lund låg öster ut ett musköt-skott härifrån, varest fordom legat en gård Grimelunda, som nu hör till Dömestorps säteri nordöst därifrån. Bergtrollen hava haft med forna åborna i Grimelunda den bekantskap att de gått dit till dem och lånat vad de vid tillfälle behövt."

Ungefär samtidigt som Anders Tidström företog sin resa genom södra Halland, ha vi en annan skildring över iakttagelser från våra bygder. Johan Fischerström gjorde en del studier och iaktagelser under en vistelse i södra Halland. Dessa trycktes 1761 i Kongl. Vetenskaps Academiens handlingar under titeln "Anmärkningar om södra Halland." Dessa äro oerhört intressanta och författaren har beskrivit närings livet och en del saker, som han finner mer eller mindre märkvärdiga. Han har bland annat kort skildring om Klacken i Östra Karup.

Om Klacken i Östra Karup skriver Fischerström: "Utom det märkvärdiga berget i Våxtorps socken, som herr Tuneld omtalar, finns ett dylikt i Karups socken, kallat Klacken, vilket inuti visar tecken efter spis och bänkar. En ofantlig sten, som fallit ned just för ingången, hindrar att någon kan komma dit.

Bönderna tala om att det finnes ett guldbord, varpå ligger en svart höna. De berätta även, att ifrån detta underjordiska rum går en gång eller väg under Åsen ända till Skåne, att förbigå flera historier."

Fischerström har fått höra flera av de gamla sägnerna om Klacken. Han bara nämner dem mera i förbigående i sin skildring. Den mest berättade sägnen om Klacken nämner han emellertid. Genom Hallandsås går en väg, som börjar vid Klacken. Särskilt ägarna av Dömestorp brukade begagna sig av denna genväg till Skåne. Sägnen är emellertid icke särskilt egendomlig. I berg, där man finner en grotta eller öppning, tror man gärna att denna utgör en ingång i berget, varifrån man kan färdas genom detta.

Färden genom Hallandsås kunde icke företagas av vem som helst. Det var endast ägarna av Dömestorp, som fingo lov för trollen att fara genom Åsen. Men så kunde också trollen få mat på Dömestorps gård och blevo aldrig nekade något där.

N. P. Erlén i Staffanstorp, Ränneslöv utgav 1880 en diktsamling Halländska folksagor och i denna bok har även medtagits en sägen om färden genom trollens boning Klacken.

En ångerfull lifdömd beskärdes att få
Från spö och från bila en nådig förskoning,
Om blott genom Klacken han vågade gå,
Den gruflige jättens försåtliga boning.

Och fram genom klyftans bedröfliga natt
Omsider till ändan af Klacken han skridit,
Men jätten dock tagit den klättraren fatt
Och hufvudet bakfram på våghalsen vridit.

Repslagare blev han alltse'n för sitt kall
På hufvudets vägnar så rikligt begåfvad.
Repslagare baklänges skrida ju skall
Men denne gick rättfram, en slump vare lofvad.

I den gamla grottan bodde tydligen icke bara troll utan även jättar. I Erléns dikt är det nämligen en jätte, som bor därinne i berget. Men många gånger skilja sägnerna icke så noga mellans folktrons olika väsen.

Prosten S. P. Bexell är känd för sin Hallands historia och beskrivning, som utgavs i tre delar 1817—1819. Detta arbete utgavs i ny upplaga 1922—1926. I den första upplagan är bifogat ett supplement med en del anteckningar och uppgifter, som prosten Bexell tänkt skulle ingå i en senare upplaga.

I det nämnda supplementet till Hallands historia och beskrivning är berättat en del om Klacken. Det heter sålunda: "Klackestugan, till vars benämning man ej känner anledningen, har två alnar hög ingångsöppning. Som en följd av ett i senare tider inträffat ras betäckes emellertid nu denna ingång av en stor, till synes jordfast sten, som hindrar varje närmare undersökning.

Enligt traditionen skall här for dom hava bott ett ondsint troll, som om julen hit församlade en stor skara av sina likar, vilka under fröjdefullt drickande och glammande roade sig och samtidigt störde hela socknens julefrid."

Sägnerna om Klacken är talrika. De sägner, som på senare tid ännu leva kvar, berätta att en trollfamilj bodde därinne. Men att trollen voro ondsinta och störde folk talar man däremot icke om. Likaså sägnen att det finns en gång eller väg genom Hallandsås vid Klacken berättar man ännu. Men annars äro väl sägnerna om Klacken nu i det närmaste bortglömda. Men det talas också om att snapphanarna höllo sig gömda därinne i Klackestugan i berget och det kan säkert vara möjligt.

I Såghusdalen år 1657

För LAHOLMS TIDNING av PEHR-LINUS NILSSON

IX

Jons sista färd.

Men om ej någon invånare syntes till så var det dock ögon, som följde svenskarna. Man har kallat snapphanarna för den danska härens ögon, ty varje svensk truppförflyttning inrapporterades av snapphana med nästan osviklig säkerhet. Så ock i detta fall.

Tåget gick förbi Våxtorps kyrka över markerna västerut mot Kärr. Man undvek så vitt möjligt skog eller buskmark. För trossen var det allt annat än lätt att taga sig fram och Tuve och Jon kom snart i bryderi och höll gång på gång på att köra fast i den flerstädes lösa marken. Men försöken att smita in på någon hålväg motades ögonblickligen bort av ryttarna som röt:

— Håll er till truppen gubbar! Får snapphanarna tag på er flå de er levande!

Gubbarna grymtade något i skägget, ty de hoppades att friskyttarna skulle snart nog låta höra av sig. De övriga trosskuskarna, som dels var från svenskbygder eller från trakter i norra Halland där friskytterörelsen ej fått synnerligen fast grepp om folket var uppskrämda av de hemska skildringar de svenska soldaterna gett av snapphanarnas framfart. De rädda trosskuskarna blickade ängsligt efter soldaterna, om dessa ej alltid var i deras närhet.

En gammal man i Kärr hade ej flytt upp till åsen, då han ej tyckte sig ha mycket att leva för, hustrun och barnen var döda och någon egendom att dö ifrån ägde han ej. Nu var han ute med sin gamla bössa, för att om möjligt få tag i något vilt. Om en stund flög en stor fågel upp ur ett fågelbärsträd. Ett skott small och gubben hade räddat middagen ett par dar framåt.

Den svenska truppstyrkan, som befann sig i närheten kunde ej tro annat än att skottet kom från en friskytt och gjorde sig redo för strid men intet kunde upptäckas, varför man fortsatte tåget. Gubben hade emellertid omladdat sin bössa och då han kom i närheten av skogsbrynet såg han att något sprang upp under kronan av en kullfallen björk fullsatt med s. k. häxkvastar. Han sköt ett skott däråt. Svenskarna, som befunno sig i närheten sågo krutröken inne i björkens krona och tog i hastigheten häxkvastarna för snapphanehattar och i nästa ögonblick brakade en väldig salva lös mot björken. Gubben, som först nu märkte svenskarnas närhet och genom ett under undgick att bli träffad, hade sinnesnärvaro nog att ej varken söka springa undan eller gömma sig, utan sprang ut ur skogen med skjutna fågeln i en hand och bössan i den andra och ropade åt svenskarna att ej skjuta. Dessa, som nu såg sitt förargliga misstag, blev dock så glada över lösningen på gåtan, att gubben blev riktigt gemytligt bemött och fick fara i frid.

Men en sak var betänklig. Ekot av salvan hade hörts runt omkring. Man kunde befara att snapphanarna, som säkerlign ej var så långt borta skulle av skotten vägledas.

Så var också förhållandet. I Vindrarp befann sig ett snapphaneparti om ett tjog man. De satt just och spisade i en gård, då skotten ekade upp mot åsen. Ehuru de märkte av skotten att svenskarna var mångdubbelt flera än de, tvekade ej dessa åsens tappra söner att genast kasta sig upp på sina hästar för att göra sin plikt för sitt fosterland.

Kommandot i den svenska styrkan var nu tvehågsen om bästa vägen, men då syntes en ryttare närma sig i full galopp. Man förstod strax att det var en ordonnans, som förde viktigt meddelande. Framkommen lämnade han en order om att kompaniet strax skulle gå till Laholm för vidare order.

Det var med stor lättnad bland både befäl och meniga man nu fick göra helt om och tåga bort från det getingbo åsen och trakten däromkring var.

Då man nu skulle gå vägen tillbaka gjorde man plötligt en hemsk upptäckt. En av trosskuskarna låg svårt sårad vid sidan om sin vagn. Hans huvud var översköljt med blod, därtill hade han ett djupt stick i bröstet efter en värja eller kniv. Han var sanslös då man fann honom men kvicknade till då man lyfte upp honom. Man trodde först att någon snapphane varit framme, men då kusken började göra tecken med handen nedåt en s. k. vångaväg samt viskade osammanhängande meningar som tydligt avsåg de båda ölgubbarna och då man nu fann att dessa var borta, gick ett ljus upp för svenskarna.

En våldsam indignation över detta nidingsdåd hördes överallt bland svenskarna och alla yrkade på att Tuve och Jon skulle eftersättas.

Då kaptenen ansåg att de båda gubbarna sannolikt varit spioner, som det var av betydelse att få tag på, ansåg han sig böra taga risken av att låta kompaniet genomsöka markerna i dalgången vid Stensån. Militärt sett var förlusten av en trosskusk ingen. Trosskuskar kunde man få var som helst i så stort antal att man kunnat utfodra svinen med dem. Men ett par så arga skurkar, som Jon och Tuve tydligen var, borde till nästan varje pris fasttagas, sig själva till straff och andra till varnagel om antingen hängas vid allmän väg, eller halshuggas, huvudet på ett staket sättas o. kroppen i hög och hedenjord läggas. I bred linje började man nu genomsöka markerna mot Stensån.

Under hela tåget från Vallen hade Tuve och Jon sökt hålla sig längst tillbaka i trossen. De planlade om de skulle våga rymma vid lägligt tillfälle, särskilt som de hoppades friskyttarna snart skulle höra av sig.

Jon blev därför alltmera misslynt då ej något syntes inträffa.

— Vad i all världen går åt våra pojkar, sade han, som ej ta tillfället i akt och ge svenskarna vad de så länge förtjänt?

I nästa ögonblick smällde ju jägarens skott.

— Nu, sade Tuve glad, har vi våra pojkar här. Gubbarna vred genast hästen in på en vångaväg mot Stensån. Om några ögonblick har vi friskyttarna här, menade de. Tuve ville genast fortsätta nedåt, men Jon ville töva ett ögonblick, ty skottet i hans pistol hade länge frågat efter svenskarna. Men inga friskyttar syntes till.

— Vi kör, sade Tuve, så har vi snart häst och vagn i säkerset.

I samma veva föll jägarens andra skott åtföljda av svenskarnas salva mot häxkvastarna. Nu skulle Tuve köra, men så kom en trosskusk, som ingen av dem observerat varit efter dem, körande. Det var betänkligt, ty om han kunde rapportera vilken riktning de rymt var de sålda. Jon var genast på det klara med att trosskusken måste röjas ur vägen.

Han ville ej skjuta honom, då skottet skulle tillkalla svenskarna. Han sprang bakom honom och högg honom om strupen för att hindra honom skrika på hjälp, samt fick upp sin täljkniv och i nästa ögonblick skulle trosskusken varit dödens om ej Tuve huggit tag i Jons arm och hindrat honom att fullborda mordet.

— Nej, nej! nästan ropade Tuve, döda ej honom, han är

(Forts. å sid. 8)

20 milj. skulle det kosta att "binda" vägarna

Om en person med kläderna på råkar trilla i spa't på västkusten får han göra en otrevlig iakttagelse. I solskenet torkar kläderna på en kort stund men frampå kvällen känner han sig plötsligt våt igen, kläderna har nämligen blivit påtagligt fuktiga. Förklaringen är den, att havsvattnet innehåller salt och detta har förmåga att ta åt sig samt även kvarhålla fuktighet.

Det är denna egenskap hos saltet, hygroskopicitet, som gör att man använder salt och vanligen då kalciumklorid för att binda vägdamm. Det är vattnets ytspänning som håller fast dammpartiklarna vid vägbanan. Man kan också binda vägdammet genom klibbverkan o. använder då sulfitlut.

Härom och om mycket annat intressant på vägområdet berättar förste byråing. P. I. Hubendick i väg- och vattenbyggnadsstyrelsen i verkets personaltidn. Bl. a. upplyser han, att dammbindningen av våra vägar kostar i runt tal nästan 20 milj. kr. om året. Det är ju förskräckliga pengar. Naturligt vis är det ofrånkomligt att dammbinda där vägarna passerar samhällen och bebyggelse. Men kan det verklig. vara vettigt att kosta på så mycket för dammbindning av alla sträckor där ingen bor. Vore det inte bra mycket mera ekonomiskt om trafikanterna höll för näsan i stället? Misstag, säger byråing. Hubendick. Dammbindningar är en strålande affär. Om vi väg-och vattenbyggnadsverket bara fick så skulle vi damm binda mycket mera av vägnätet och ändå tjäna på affären. Ty vart skulle våra grusvägar ta vägen om vi inte dammbunde dem. Jo, de skulle gå upp i rök, bokstavligt talat.

De flesta har väl ännu i gott minne barfrostvintern 1946—1947. Vägarna var inte under den vintern täckta av ett skyddande lager av is eller snö, var för det dammade fruktansvärt. Naturligtvis var det otrevligt för trafikanterna och nog klagades det också på dålig väghållning. Men de skulle bara anat att den barfristen och dess följdverkningar kostade vägväsendet bortåt 40 milj. kr. Beloppet är kanske vanskligt att precisera. Men genom rent praktiska bedömanden har man funnit, att det dammade bort minst ett halvt års grusning. Det har tagit två à tre år att ersätta det vi då förlorade.

Kvinnor sover sämre än män. Snarkande män är tre gånger vanligare än snarkande kvinnor, men i gengäld händer det ofta att kvinnor jämrar sig och suckar i sömnen. Män brukar prata i sömnen och skära tänder, vilket har förklarats bero på att det undermedvetna inte upphört att syssla med det senaste äktenskapliga gräl et. Män tycker om att sova utsträckta på rygg, medan kvinnor kryper ihop som ett S. Av en nyligen företagen undersökning i Danmark, Norge och Sverige framgår, att människor som lever i ett harmoniskt äktenskap sover bättre än ogifta, medan änkor och frånskilda mycket ofta högljutt klagar över sömnlöshet. På det hela taget sover kvinnor bättre än män, och de flesta anger nervositet som anledning. På tio sömnlösa människor tar sex sömnmedel medan de fyra återstående finner sig i sitt öde. De som är lyckliga — eller tror sig lyckliga — sover i regel storartat, medan de som anser sig vara jordens olyckligaste varelser har svårt för att komma till ro i sängen.

ÄNNU VÄRRE.

— Mitt skägg växer så fort att jag måste raka mig två gånger om dagen.

— Det var väl ingenting — mitt växer så fort så jag måste raka mig en dag i förväg.

Nytt och flytt

Dagens namn:
MAGNUS.
Solen går upp kl. 4.45 och ned kl. 19.45.

Morgondagens namn:
BERNHARD.
Solen går upp kl. 4.48 och ned kl. 19.42.

Måndagens namn:
JOSEFINA.
Solen går upp kl. 4.50 och ned kl. 19.40.

Dagens dikt:

Land som lekt i barnets öga,
sommarhagar, skog och strand,
åsar blånande och höga,
blev vårt fosterland.

Kärt på nytt blev allt det kära,
på ett annat sätt.
Mannens blickar längre bära
över bygd och ätt.

(PÄR LAGERKVIST)

Mullan fick Rosinante

Om den nyligen bortgångne operasångaren Emile Stieben berättas nu anekdoter på löpande band. Han hade för vana att skämta både på scenen och bakom kulisserna.

År 1910 framfördes en ny opera av Massenet, Don Quijote. Vid ett uppehåll under repetitionen på Figaros bröllop satt Stiebel och småpratade med sin kollega, den präktige bassångaren Ernst Svedelius, gemenligen kallad Mullan. Plötsligt säger Stiebel: "Hör du Mullan, jag tycker att du ska gå fram och tacka kapellmästare Järnefelt för rollen som du fått i Don Quijote". — "Har jag? vad är det för en roll?" — "Ja, du skall sjunga Rosinante." Glad i hågen stegade Svedelius fram till Järnefelt, bockade sig och sade: "Jag ska be att få tacka kapellmästaren för vänligheten." — "Vilken vänlighet?" "Jag hörde att jag skulle få sjunga Rosinante" — Paus. — Så spred sig ett soligt leende över Järnefelts ansikte, och så sade han: — "Jo, jo, men herr Svedelius, det är ju en häst..." Svedelius skyndade sig tillbaka för att få tag på Stiebel. men denne hade försvunnit, och det kan man förstå.

Från motorns värld meddelas följande historia. Det är sign. "Håkan" i Aftonbladet, som berättar den i ett verk om motorsport, som f. ö. inte är utkommen ännu. Historien skall illustrera det stora intresset för speedway i Sverige, främst i våra bygder.

På ett kalas i påskas satt man och diskuterade vila, helger och annat fritt, varvid 83-årige motorfantasten Johan i Löbbet eftertänksamt konstaterar:

— Jahaja. Nu är det inte många helger kvar i år. Vi har bara pingst och midsommar och Mållila!

Vad varje kvinna bör veta

En amerikansk pastorska, mrs Emile Ragen, har tagit tillfället i akt att som mötestalarinna på en ungdomskongress i New York läsa lagen för männen. Visserligen hade pastorskan en hel del kritik att framställa med adress till spinnsidan också, men jämfört med männens dåliga moral och beteende är de kvinnor som syndar med hjälp av smink, puder och nylonstrumpor nästan änglar, framhöll sakkunniga mrs Ragen. Männen är i själva verket mycket sämre och betydligt mera raffinerade än kvinnorna, säger hon, eftersom männens metoder är lömskare. Pastorskan passade så på att meddela den ganska sensationella nyheten, att männen efter rakning använder sig av ett ansiktsvatten som på ett infamt sätt förvirrar och förför såväl yngre som äldre kvinnor. Särskilt varnade pastorskan för piprökarna, vilka genom piprökandets attityd skenheligt sökte göra intryck av gemytlighet, tillförlitlighet och oskuld.

*

— Jag fann en tia i papperskorgen, sade springpojken.

— Bra, min gosse, sade chefen. Jag lade den där för att pröva dig.

— Det var just det jag trodde, sa pojken.

i dag

Turistsäsongen är nu i det närmaste över, vilket bl. a. betyder, att det är något mindre farligt än annars att beträda allmänna vägar. Men fortfarande är den största försiktighet av nöden. Särskilt på kustlandsvägen märks det, att turisttrafiken avtagit. Likaså i Laholm. Då sign. i dag vid sextiden på morgonen färdades Storgatan framåt, mötte han på hela gatan ingen annan levande varelse än en hare. All risk för kollision var utesluten, detta dels för att sign. iakttog all den försiktighet som var påkallad, och dels därför att haren snällt höll åt sidan vid mötet. Han var med andra ord en ytterst hänsynsfull trafikant, och om alla fartdårar, som nu gör vägarna osäkra, hade bara hälften av denne harpalts trafikvett, så skulle säkerheten på vägarna vara betydligt större än den nu är.

I Laholms stad behöver emellertid en bilist inte vara fartdåre för att smälla ihop med en likasinnad. Det behöver man naturligtvis inte vara annorstädes heller för att råka ut för en olycka. Men riskerna för olyckor ökas ju med hastigheten. I korsningen Östertullsgatan—Trädgårdsgatan inträffade det även den nu snart tilländalupna veckan en krock mellan två bilar. Korsningen är verkligen en farlig punkt i tillvaron i det lugna och stillsamma Laholm.

Under en resa i Blekinge i somras såg sign. en liknande otrevlig passage i Sölvesborg, att man där satt upp en konvex spegel, i vilken fordonsförarna såg, om det kom några fordon på tvärgatan, som man annars inte kunde överblicka, förrän det egna fordonet hunnit ett gott stycke på densamma. Sådana speglar är kanske inte så ovanliga, men föga berest som jag är, kan jag inte erinra mig att jag sett någon annan än den i Sölvesborg. Det skulle faktiskt behövas mer än en dylik spegel i Laholm.

— — —

Att turisttrafiken nu avtagit, betyder dock inte, att bilar från andra landskap än Halland och från utlandet blivit sällsynta på våra vägar. Tvärtom finns de fortfarande här i stort antal. Vid invigningen av vägen Björkered—Tygared i Knäred för någon vecka sedan omtalade vägdirektören Ragnar von Segebaden, att endast 33 procent av alla bilar på Hallands allmänna vägar hör hemma i länet. De av vägförvaltningen anordnade regelbundna trafikräkningarna har lämnat den upplysningen, vilken nog trots allt är förbluffande. Det betyder, sade landshövdingen, vid nämnda tillfälle, att vi här i Halland får bygga vägar inte bara åt oss själva utan även åt en hel del bilister från det övriga Sverige plus åt ett icke föraktligt antal från utlandet.

Med statistik kan man som bekant bevisa allt, och sedan det nu bevisats, att Halland är bilturisternas land, bör vårt landskap få extra stort anslag av staten för vägbyggen. Ty det kan ju inte vara riktigt, att vi skall hålla vägar åt nästan hela Sverige.

— — —

Det är inte lätt att vara flykting. Det kan vi alla förstå och ett nytt färskt intryck fick sign. vid ett samtal med några av de stackars människor, som i tisdags kom till Laholm och Mellbystrand med ambulanståget från Neapel. En ung österrikiska berättade, att hon och hennes make bott i ett flyktingläger sedan 1947. Vilket liv för unga människor som är fyllda av verksamhetslust och vill skapa sig en framtid! Nu hade mannen blivit sjuk och fått följa med transporten till Sverige och då man inte ville dela på familjerna fick även hustru och barn följa med. Den unga österrikiskan var sjuksköterska och hade hela sitt liv bott i Österrike. Men hon hade gift sig med en man som var rumänsk medborgare, och enligt sitt lands lagar blev hon därmed automatiskt rumänsk medborgare. I Österrike råder svår arbetslöshet, och som rumänsk medborgare hade hon ingen chans att få arbete i sitt fädernesland.

En annan av flyktingarna i Mellbystrand berättade, att det allra bästa förhållande råder mellan de amerikanska ockupationstrupperna och österrikarna. Alla hoppas, att amerikanerna skall stanna kvar, ty vi vet, att den dagen de lämnar Österrike, har vi ryssarna över oss, sade vår interlokutör. Han berättade, att han i Salzburg haft besök av släktingar, som bor i den ryska zonen. Men det var inga upplyftande nyheter, som dessa haft att förtälja. Ryssarna kan konsten att göra oppositionen mjuk. Bara en sådan sak som att ingen får något arbete, om han icke låtit inskriva sig som medlem i kommunistiska partiet, säger ju en hel del om diktaturstatens metoder för att utåt kunna visa upp enig uppslutning av folket bakom den styrande klicken.

Även i den amerikanska zonen i Österrike är det svåra förhållanden, omtalade flyktingarna. Allt vad man kan förtjäna, måste gå till mat och husrum. Kläderna får man laga så länge det går.

— — —

En ny rapport inströmmade i går kväll till avdelningen för naturens under. Den kom från lantbrukare Albert Nilsson i Ålstorp och bestod i en ovanligt praktfull dalia. Det märkliga med den blomman var att den s.a.s. var en dubbelnatur. Blomman bestod av två sammanväxta blomkronor. På den sida av blomman, där i vanliga fall blomfästet syns, satt en annan fullt utbildad blomma.

— — —

Så tackar vi för i dag och önskar våra läsare en angenäm veckohelg.

Petrus.

Tappade 16,000 arbetare hittade späckad plånbok

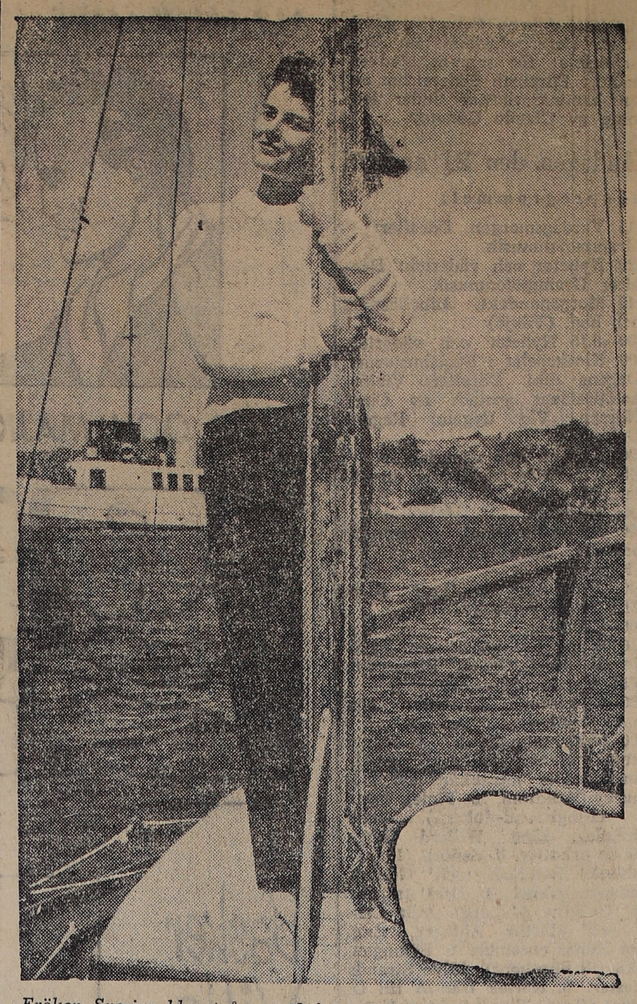
En Nyköpingsfabrikör kan tacka sin goda tur och en ärlig Jönköpingsarbetare för att han i går inte blev av med 16,000 kr.

Fabrikören, som var på besök i Huskvarna, upptäckte då han skulle inta sin middag på Gyllene Uttern, att hans plånbok var försvunnen och med den sammanlagt 16,000 kr. i kontanter och värdepapper. Fabrikören satte sig genast i förbindelse med Huskvarnapolisen, som då inte kunde lugna honom med att någon lämnat in den dyrbara plånboken. Undersökningar på platser, som mannen besökt, var också förgäves. Efter en timme steg emellertid en kommunalarbetare från Jönköping in till polisen o. överlämnade plånboken med innehåll. Han hade funnit den på trottoaren utanför ett konditori i staden. Då polisen ringde Gyllene Uttern, hade fabrikören redan gett sig iväg och nu blir det i stället frun hemma i Nyköping, som får den angenäma uppgiften att att plånboken återfunnits. Den ärlige jönköpingsbon kan vänta sig en god slant i hittelön.

DYSTERT 7-TAL.

Högsta domstolen har ej funnit skäl meddela prövningstillstånd i målet mot en diversearbetare från Kristianstad, som av underrätterna dömts till 2 månaders fängelse för att han på en marknad i Holmsjö, Sillhövda socken, inbjudit allmänheten till spel om pengar vid en slags roulett, som han kallade "Över och under sju".

Spelet hade tillgått så, att en snurrande trissa var indelad i olika fält med beteckningsna "7", "Över 7" och "Under 7". De spelande fick satsa hur mycket de ville — dock minst 25 öre. Satsade de på "7", svarade bankinnehavaren med dubbla summan. På "över" och "under" var de spelandes insatser lika stora. Just när polisen slog ned på spelinnehavaren passade denne på att sopa åt sig hela potten. För detta och för att han idkat spel om pengar utan tillstånd dömdes han till 2 månaders fängelse.

Fröken Sverige blev i år en 19-årig skärgårdstös, Ebba Adrian, från Styrsö utanför Göteborg, i Verko-Revyns riksomfattande tävling. I slutet av månaden reser hon till Italien för att representera Sverige i den internationella Miss Europa-tävlingen. Fröken Sverige 1950 är en talangfull flicka med modeteckning som specialintresse. Hon ämnar utbilda sig på detta område för att så småningom professionellt ägna sig åt sin hobby. Hon är fast förankrad i skärgården, där hon bott så länge hon kan minnas tillbaka. Seglar gör hon förstås dagligen och tennis är därnäst hennes favoritsport.

Vann - den vingsäkre

Av Eskil Edén

HELA VIPFLOCKEN kom på vårkanten — ungefär samtidigt med starorna — samt ockuperade genast strandängarna runt Testeboån, som just här till och med bildade en liten sjö.

En av skaran, Vann, gick just nu och krånade sig och tyckte att han var grann.

Det var han nog onekligen också. Huvudets och bröstets övre del, halsens främre del och hälften av stjärten voro glänsande svarta, mantelfjädrarna mörkgröna med skimmer i blått eller purpur. För övrigt var han på det stora hela taget vit, om man bortser från att en del av stjärttäckarna voro mörkt rostgula. Ögat var brunt, näbben svart och fötterna mörkt smutsröda. Kroppslängden 34 centimeter.

Inte illa!

Men därtill hade han en förnämlig lång, uppstående huvudtofs av långa, smala fjädrar, som bildade två spetsar. Den tyckte Vann satte den verkliga pricken över i:et. Och det hade han kanske inte så orätt i heller!

— — —

Med ens var vipflocken på vingarna.

Det var en hund som förirrat sig ut på ängen o. genast gick hela flocken under ljudeliga skrän till anfall. I nästa sekund virvlade det av vingar kring inkräktaren och fåglarna ströko så tätt framför nosen på denne, att han inte kunde hålla sig för att snappa efter dem — dock ständigt förgäves. Till slut blev han också så omtumlid att han gnällande tog till flykten, varefter så småningom så mycket lugn som en vipflock nu kan prestera — och det är inte mycket, så lekfull som varje individ är — åter inträdde på boplatsen.

— — —

Vann hade funnit behag i en viss hona, Nella, och skred därför till frieri.

Han passade alltså på när denna stod på marken, svävade först runt henne under utförande av de mest underbara flygkonster samt slog därefter ned. Men han gick ingalunda direkt fram till henne utan gav henne först kärleksfulla ögonkast, trippade med korta pauser än till höger och än till vänster innan han till slut stannade och begynte utföra en slags djupa bugningar.

Nu blev det med ens liv i Nella! Hon höjde sig en smula på tåspetsarna skakade sig under ett lätt vippande på stjärten och lät därvid höra ett halvhögt — i sanningens namn ganska obehagligt kraxande — tjatter, tydligen för att uppmana Vann att fortsätta. Denne reagerade också omedelbart, sprang några steg fram mot Nella, stannade, grep ett vasstrå med näbben och kastade det över ryggen — en lek som han upprepade flera gånger. Förmodligen betydde den redobogenhet till bosättning.

Slutligen var allting klart och paret började genast söka lämplig boplats. En sådan fanns på ett torrt ställe av ängen och i en liten grop därstädes ordnades med hjälp av torra grässtrån och fina rötter ett riktigt nätt litet bo.

Häri lade så Nella fyra stora päronformiga ägg, vilka samvetsgrant ordnades med spetsarna mot varandra. De voro cirka fyra och en halv centimeter långa och tre och en halv tjocka, finkorniga, glattskaliga och tecknade med mörka eller svarta punkter, stänk och streck på matt olivgrönbrun botten.

Nella ruvade ensam i sexton dagar, varpå ungarna bröto skalen. Kort härefter förde hon dessa till ett ställe, där de lätteligen kunde gömma sig.

— — —

Det blev åter larm i kolonien.

Denna gång utgjordes dock fienden endast av ett par kråkor, vilka snabbt drevos undan av virvlande vingar och ilskna "kivitt", "kivitt".

Hela episoden hade snarast varit ett nöje för tofsviporna — de hade fått nyttja vingarna av hjärtans grund.

Vanns familj var inom kort på nytt i färd med att söka sig föda. Denna bestod mest av daggmaskar men även av allehanda insekter, små vatten- och landsnäckor och annat dylikt. Sedan skulle de bada — bad var ett verkligt livsbehov för allt vad vipor hette. Drucko gjorde de också flera gånger om dagen.

Så blev det med ens åter en kolossal oro på ängen. Och denna gång var situationen allvarlig. En räv hade nämligen upptäckts slinkande fram i diket längs skogsbrynet. Avsikten förstod viporna gott — det var de själva som voro påtänkta att få leverera Mickels aftonmål.

Djärvt kastade sig vipflocken till anfall mot marodören. Den ena vipan bisprang därvid den andra, och modet stegrades ju flera angripare som lockades dit av larmet.

Men en räv är en räv. Plötsligt hade denne med ett blixtsnabbt hugg en vipa mellan käftarna, slank undan och störtade därpå raka vägen mot skogsbrynet.

Fulla av fasa skingrades då de återstående som agnar för vinden.

— — —

Ungarna voro redan flygga, — ja, de hade till och med fått vara med om att driva bort en maroderande havstrut — när Vann med ens plötsligt fick för sig att det var på tiden att åter flytta söderöver.

Samma längtan tycktes för övrigt ha gripit de flesta av flockens övriga medlemmar.

De sista flygövningarna med ungarna forcerades alltså och så en morgon anträddes den långa färden. De flesta medlemmarna av kolonien gjorde med ens sällskap. De återstående, som förmodligen stannat för att deras ungar ännu ej ägde tillräcklig flygkraft, skulle dock snart komma efter och ängen åter ligga öde.

Det tjusande virvlet av vingar över grönt gräs skulle vara över för detta år.

Det unga Sverige skall byta bort genikulten mot ödmjukhet inför konsten och naturen. De gamla antika kinesiska och gotiska skulptörerna trodde inte att de var mästare, men de var det.

Einar Jolin.

Vårt land behöver sitt jordbruk, om det skall leva i trygghet, det har bl. a. erfarenheterna från två världskrig lärt oss.

Riksdagsm. Näsgård (fp).

En fullträff

Ett ungt par sitter och svärmar i skymningen. Genom fönstret skymtar fullmånen.

— Tror du John, att det finns människor på månen? frågar flickan sedan de suttit tysta en stund.

— Det vet jag inte, min älskling, säger han, men om du tror det kan jag ju dra ner rullgardinen...

— — —

— Min kärlek till er dotter kan förflytta berg!

— Utmärkt! Kom då hem till oss i morgon och hjälp oss flytta pianot!

— — —

— Säg ett exempel på att jorden är rund.

— Rundresebiljetten.

— — —

Och så var det flickan som sa ja till friaren och sade:

— Men kyss mej inte förrän nästa vecka för jag har just lagt håret.

— — —

— Ni är åtalad för att ni sagt att grosshandlar Jonson ser ut som en gorilla. Är det riktigt?

— Visst är det riktigt — men jag har inte sagt det!

SAGT och SKRIVET

Per Edvin Sköld som är en de rappa initiativens och den snabba handlingens man borde ta initiativet till en finansministrarns fackföreningsinternational med uppgift att bevaka sina medlemmars rätt att behålla felräkningspengar.

Ny Tid.

De svenska filmproducenterna har beslutat att stoppa inspelningen av långa filmer. Sedan återstår det att se om myndigheterna med finansministern i täten kommer till korta.

Kar de Mumma.

Den kvinna som inte är stolt över sitt kön, är som en drottning som inte är värdig sin krona.

Henry Lawrence.

Problemet mångsyssleri är viktigt och betydelsefullt. Helt olösligt bör det inte bara, även om vårt stora crux alltid lär bli svårigheten att komma loss ur det ytterst tidsödande sammanträdesträsket.

Stockholms-Tidningen.

Det som vi själva i förhållandet till idealet saknar i vårt eget jag, det frånkänner vi hela mänskligheten.

F. Hebbel.

Stinsen-gräsänklingen har fått brev och filosoferar:

— Nä, nu går skammen på torra land. Nu skriver frugan från Falsterbo att hon dagligen gör sjöturer med en kanadensare!

På sin jakt efter en man hade en wienska fått en ganska originell idé. Hon beställde näsdukar med sitt namn och adress, och så snart en acceptabel man skymtade i närheten, tappade hon med avsikt en näsduk. Metoden ledde emellertid inte till åsyftat resultat, eftersom ingen näsdukspluppittare anmälde sig, och hon måste flera gånger beställa nya näsdukar. Slutligen hade hon framgång och gifte sig med — sin näsdukslevarantör!

Augustimåne

Skuggorna djupnar i sommargrön skog
— månen i nyet stiger —
som nu aldrig älskande flickan log
när sommaren med hösten sig viger.

Tätt sluter mörkret kring gräs och bär
i vilande granskogsgömmen —
Hon frågar: Säg, har du mig hjärtekär?
Han viskar blott: Du är ju drömmen!

I vildapeln mognar en vildsvuren frukt
knappt för de tama att äta —
men kunskapens träd efter ans och tukt
man kan en sådan natt ej förgäta.

Måntänt i gärdade trädgårdars ro
sommarens äpple glimmar —
och körsbärsmätt skatan i Skrattebo
har lurat till ett par timmar.

Dolsk lurar ormen, men äpplet är grant
dessa augustinätter —
och paradisgränsen ju är som bekant
den blott som Vår Herre sätter!

Nils Thorén.

PRENUMERERA PÅ LAHOLMS TIDNING.

RADIO

Lördagen den 19 augusti

Riksprogrammet:

6.15 Gökotta. Morgonvandring till fågelsång.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Rektor Fredrik Hedvall.
8.00—8.15 Nyheter och väderlek
12.00 Klockspelet i Stadshustornet Dagens dikt. Därefter: Beng. Nilssons trio.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Skivnytt.
12.55 Tidsignal.
13.00 Maiken Vogel sjunger och Nils-Erik Sandells ensemble spelar. (Göteborg.)
13.25 Lata dagar på västkusten. Ur »Västkustgubbar» av Arthur Wieland. Uppläsn. av författaren. (Göteborg.)
13.55 Konsert av Hälsingborgs radioork. Dir.: Sten-Åke Axelson.
14.35 Svenska pionjärer i Brasilien. Föredrag av Georg [illegible]
15.05 Musik på lördagsmiddagen.
16.40 Gäst på danska slott. Claes Krantz kåserar. (Göteborg.)
17.00 Väderlek.
17.10 Barnteatern: Nalle Puh av Bigi Rybrant efter A. A. Milnes bok. (Repris.)
17.45 Johann Sebastian Bach: Svit nr 3 C-dur för soloviolincell. Claude Genetay.
18.00 Helgsmålsringning fr. Hjortsberga kyrka i Blekinge.
18.10 Grammofonmusik: 1. Poeten och bonden, uvertyr (von Suppé) The National Symphony Orchestra. Dir.: Malcolm Sargent. 2. Gern hab' ich die Frau'n geküsst u »Paganini» (Lehár). Solist: Richard Tauber. 3. Polka (W. Rachmaninov). Sergej Rachmaninov, piano 4. Karneval i Venedig (Julius Benedict). Miliza Korjus, sång. Dir.: Bruno Seidler-Winkler. 5. Pantomime (Manuel de Falla). Guila Bustabo, violin. 6. When love has passed you by (Edward Dryhurst) Charles Williams konsertorkester 7. Mexikansk serenad, tango (Kaschubec-Wilson). Carl-Axel Hallgren, sång. Georg Enders orkester 8. Det glada 30-talet, potpurri Thorsten Sjögrens ensemble. 9 Solsken var timma på rygnet, vals (De Rose-Salix). Thory Bernhards sång. Leon Landgrens ork. 10. Flor de Brazil (Conzales). Tobis and his gauchos.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Vi har varit på turné. Sommarens folkparksartister utbyter minnen och melodier.
20.00 Vid nyingseld på holmens gräs. Timmerflottare berättar. Vid mikrofonen: Lars Madsén.
20.30 Gammal dansmusik och visor. Edith Segerstedts orkester spelar och Hillevi Stenhammar sjunger. (Göteborg.)
21.10 Arv och intelligens. Föredrag av docent Gunnar Boalt.
21.35 Ludwig van Beethoven: Radioorkestern under ledning av Sten Frykberg.
22.00 Dikter av Johannes Edfelt Uppläsning av Olof Widgren.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.00 Modern dansmusik.

Danska radioprogrammet lördag.

6.15 nyheter. 7.35 grammofonmusik. 12.10 Ivan Leth spelar populära violinstycken. 12.30 nyheter. 13.40 glada toner på grammofon. 15.00 eftermiddagskonsert. 17.40 Helge Bonnén spelar piano. 18.20 danska schlagerminnen. 19.15 20 frågor. 20.10 nordisk folkmusik. 22.00 nyheter. 22.15 dansmusik.

Martyrernas fängelsehålor påträffade. Neros cirkus, där de första kristna martyrerna för sin tros skull slängdes inför vilda djur, har legat strax utanför S:t Petersbasilikan, avslöjade Vatikanens arkeologer på söndagen. Man har funnit fängelsehålorna, i vilka de kristna höllos inspärrade, innan de till romarnas förnöjelse släpades in på arenan för att gå en säker död till mötes. Fängelset ligger under Pius XII:s torg till vänster om basilikan. Utgrävningarna, som pågått i tio års tid, ha påbörjats för att man skulle få belägg för att Petri grav verkligen ligger där.

Söndagen den 20 augusti

Riksprogrammet:

7.50 Söndagsmorgon.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15 Melodier i dur.
8.45 Conversazioni italiane. Samtal mellan Gösta Andersson och Giacomo Oreglia.
9.00 En glad ton.
9.40 Samtal mellan statsagronom Folke Jarl och rektor Karl Vieweg. (Uppsala.)
10.00 Gramofonkonsert. 1. Christoph Willibald Gluck: Uvertyr till »Alceste». Berlins filharmoniska orkester. Dirigent: Wilhelm Furtwängler. 2. Josef Haydn: Konsert C-dur för violin oc horkester. Solist: Simon Goldberg. The Philharmonia Orchestra. Dirigent: Walter Süsskind. 3. Jean Sibelius: Symfoni nr 6 d-moll op. 104. Royal Philharmonic Orchestra. Dirigent: Thomas Beecham
11.00 Högmässa i Karlstads domkyrka. Predikan av kyrkoadjunkt Georg Elinder. Psalmer: 209: 1—2; 260: 1—5; 287: 1—4; 532: 1—6; 363: 6.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter Gamla skivbekanta.
12.55 Tidsignal.
13.00 Wollmar Sandells ensemble (Malmö).
13.30 En Stockholmsresa år 1863. Uppläsning av Eva-Lisa Lennartsson.
14.00 Konsert av Göteborgs radioorkester. Dir.: Sixten Eckerberg. Solist: Hilding Domellöf.
15.00 Vad är vi? Lek med lätta landskapsfrågor.
15.30 Grammofonmusik. 1. Tragisk uvertyr (Brahms). BBC:s symfoniorkester. Dir.: Arturo Toscanini. 2. Katalogarian ur »Don Juan» (Mozart). Solist: Salvatore Baccaloni. Dir.: Fritz Busch. 3. Rondo G-dur op. 51 nr 2 (Beethoven). Denis Matthews, piano. 4. Horch die Lerche ur »Muntra fruarna i Windsor» (Otto Nicolai) Solist: Koloman von Pataky. 5. Scherzando (Armand Marsick). Jecques Thibaud violin. 6. Ur Csardasfurstinnan (Kálmán-Wilson-Halldén). Solister Arne Ohlson och Dora Lindgren. Kör och orkester: Dir.: Stig Rybrant. 7 Portrait of a flirt (Robert Farnon). The Kingsway Symphony Orchestra. Dir.: Robert Farnon. 8. Som en roman, vals (Samson-Karl Lennart). Nils Weingard, sång. Sam Samsons orkester. 9. Blowin' up a storm (Hefti Herman) Woody Hermans orkester. 10. Polkan går (R. Ryberg). Carl Jularbos kvartett. 11. These foolish things (Marvelle-Strackey-Link). Frank Sinatra, sång. Dir.: Axel Stordahl 12. I en bersås, vals (Fryman-Fritz-Gustaf). George Turesson, sång Andrew Walters dragspelsorkester 13. Semper fidelis (John Philip Sousa). Bostons symfoniorkester Dir.: Sergej Kussevitskij.
16.40 Skogsbladet. Utflykt i det fria.
17.00 Väderlek.
17.10 Eleonora Collin sjunger sånger av Ture Rangström Vid flygeln: Fritjof Kjellberg.
17.30 Ett besök hos Emil Ahrent i Fjälie.
17.50 Levande musikhistoria Ett program av Ingmar Bengtsson
18.15 Aftongudstjänst från studion Predikan av pastor Arvid Bergstam (Missionsförbundet). Sånger ur Missionsförbundets sångbok: 243; 227: 100 (Sv ps 122. 302. 66)
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek Dagens eko.
19.30 Sommarmusik från BBC.
20.30 Inför veckans radioföljetong: Stellan Arvidsson talar om »Tösen från Stormyrtorpet» av Selma Lagerlöf.
20.50 Gammal dansmusik.
21.15 Syskonbädd. Ett spel om en kvinna som var främling av Stina Aronson. Radioversion och regi: Gunnar Ollén. Personer: Hon — Birgitta Valberg; Han — Bengt Blomgren; Den sjuke — Toivo Pawlo; Värdinnan — Aurore Palmgren; Målaren — Olof Bergström; Den gode guden — Ivar Kåge; Doktorn — Ingvar Kjellson; Konstapeln — Olle Ståhl; En mansröst — Greger Dahlman; En kvinnoröst — Britt Lannerstedt; En vakt — Stellan Agerlo; Berättaren — Max von Sydow (Repris).
22.15 Nyheter och väderlek.

Danska radioprogrammet söndag

8.00 nyheter. 9.00 grammofonmusik. 10.00 högmässa. 12.00 önskekonsert på grammofon.
18.00 violinmusik. 18.45 nyheter. 19.15 två gamla kamrater mötas. 20.15 cellosonat A-dur av Beethoven. 21.40 music, music, music. 22.00 nyheter. 22.15 grammofonkåseri. 23.00 dansmusik.
22.30-22.55 Johann Sebastian Bach: Mein Herz schwimmt im Blut. solokantat för sopran. Medverkande: Elisabeth Söderström och en kammarorkester under ledning av Claude Genetay.

Måndagen den 21 augusti

Riksprogrammet:

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek: Därefter Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Bibelläsning och bön. (Växjö).
8.00—8.15 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt Därefter: Violinkomposioner spelade av Claes Nilsson. Vid flygeln: Ragnar Dahl.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Karl Nygren-Kloster berättar.
12.55 Tidsignal.
13.00 Taube-kavalkad. Arrangör och dir.: Sune Waldimir. (Repris).
13.40—14.00 Resa i Costa Rica. Elis Forss berättar.
17.00 Väderlek.
17.10 Klarinettkompositioner spelade av Karl Gustaf Pettersson. Vid flygeln: Sten Frykberg.
17.30 Humpfrey Lyttelton och hans band.
18.00 Grammofonmusik. 1. King Cotton, marsch (Sousa). Coldstreamgardets musikkår. Dir.: J. Causley Windram. 2. Fiolej, foxtrot (Ringstrand-Jokern). Calle Reinholdz, sång. Willard Ringstrands orkester. 3. Señora (Idriss-Tibbles). Reinhold och Gunnar Svensson, piano. 4. Fyra trappor upp' (Märtha Ahlberg) Julia Cæsar och Märtha Ahlberg, sång. Sven Rünos ensemble. 5. Fölungen, polka (W. Järnberg). Sölve Strands orkester. 6. Kärlek från A till Ö, foxtrot (Kaye-Wise-Lippman-Karl-Lennart) Brita Borg oc' Allan Johansson, sång. Allan Johanssons ensemble. 7. La borrachita, bolero (Esperon-Hammer) Edmundo Ros' orkester. 8. Das Glück is' ein Vogerl (Biczo-Kratzl). Erich Kunz, sång. 9. La campanella (Paganini-Kreisler). Alfredo Campoli, violin. 10. Toscansk serenad (Gabriel Fauré). Georges Thill, sång. 11. Ballade (Claude Debussy). Walter Gieseking, piano. 12. Cantares (Turina-Campoamor). Victoria de Los Angeles, sång. Dir.: Walter Süsskind. 13 Mefistovals (Liszt). Bostons symfoniorkester Dir.: Sergej Kussevitskij.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Radioföljetongen »Tösen från från Stormyrtorpet» av Selma Lagerlöf. Anna Lindahl läser första kapitlet.
20.00 Kvartetten Synkopen sjunger.
20.25 Ca va, ça va. Ännu en kväll i Paris.
20.55 »Att sova, sova, kanske också drömma.» Fil. dr Nils-Åke Nilsson om Gontjarovs roman Oblomov.
21.25 Konsert av Radioorkestern. Dir.: Siegfried Naumann.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.00 Joseph Bonnet — en orgelns mästare I Anförande av Erik Frisk 2 a) Prélude. b) Légende symphonique c) Toccata Bedrich Janacek, orgel. (Halmstad).

Danska radioprogrammet månd.

6.15 nyheter. 7.35 grammofonmusik. 12.00 middagskonsert. 12.30 nyheter. 15.30 eftermiddagskonsert. 18.45 nyheter. 19.15 gammal dansmusik. 20.40 nordisk musik av Radioorkestern. 22.00 nyheter. 22.15 ballader. 22.40 dansmusik.

Kung Georg av England får inom kort världens dyraste jaktkostym. Han är passionerad andjägare. Den är lik en flygardräkt, är vattentät och elektriskt uppvärmd, så att han trots sitt svaga ben ska kunna stå ut med jaktens vedermödor.

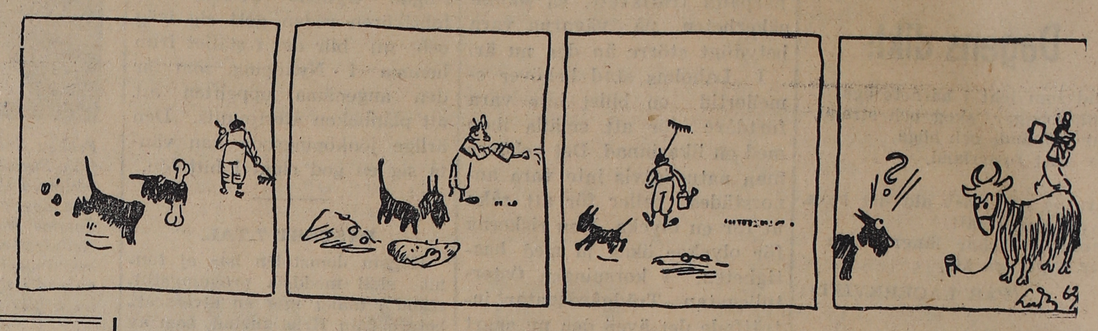
ALLAN KÄMPE

FILIP OCH MAJKEN

Basker Ville & Co

I SÄGHUSDALEN...

(Forts. från sidan 6.)

visserligen svensk, men har tvingats att köra, men ej burit vapen mot Danmark, så vred han kniven ur Jons hand.

Jon väste fram en ryslig ed mot Tuve.

— Hit med kniven eller stick själv ned svenske hunden, röt han.

— Aldrig, sade Tuve vill jag vara med om detta. Karlen har oss ej gjort något ont. Att hans ogudaktiga överhet skickat honom hit, är han utan skuld till. Han har många barn att sörja för och hans stackars kone går för fallande fot (väntar barn).

Jon rasade, men Tuve var obeveklig. Då dunkade Jon den arme kuskens huvud flera gånger i vagnsbrädet. Då han miste sansen släppte Jon honom och sprang mot Tuve under rysliga eder.

— Nu din usle förrädare skall du ej nyda bättre färd än fienden, väste han mot Tuve. Tuve hade i sinnesrörelsen tappat Jons långa täljkniv. Jon fick tag i den och stack efter Tuve, som endast med möda undgick att träffas i veka livet.

Förskräckt sprang Tuve in i skogen, det blev hans räddning. I samma ögonblick hörde Jon de svenska ryttarna närma sig.

Jon fick tag i tömmarna och körde nedåt mot Stensån. Men snart förstod han att svenskarna var efter honom. Marken var oländig och kärrfylld. Det gick ej att komma fram med vagn längre. Kvickt fick han hästen ifrån och lätt, som en tjugo års yngling svingade han sig upp på ryggen och red nedåt mot ån. Denna var vid denna tid ej dikad utan bildade på flera ställen låglända marker, fly och moras.

Jon fann att han måste rädda sig över ån, ty svenskarna var nu alldeles i närheten.

Efter något sökande fann han ett ställe där han kunde komma över. Då hans häst hoppade upp på åkanten gav denna vika och hästen störtade omkull. Jon, som var över 70 år, klarade sig dock då han slungades av. I samma ögonblick smällde ett skott från andra sidan ån och Jon kände en brännande smärta i benet. Hästen, som nu kommit upp galopperade skrämd bort. Jon vände sig mot ån. En svensk soldat stod på motsatta stranden med en rykande bössa i handen. Blixtsnabbt fick Jon upp hjullåset i pistolen, ett skott smällde och soldaten föll huvudstupa i ån.

Jon såg sig omkring. Vid sidan om honom var en mosse över vars delvis vattentäckta yta en del gungfly var utbredd.

En fransk expert för barnmat, Raymond Paumier, tror sig ha löst problemet för småbarn som vägrar äta vad som finns på tallriken. Det är viktigt att sätta mera färg på maten, menar Paumier. Efter vederbörliga experiment rekommenderar denne expert resp. gröna, gula eller röda färger för soppan, grönt eller rött för mindre förrätter, mycket rött i huvudrätten, enkannerligen köttet och rött och vitt för efterrätten.

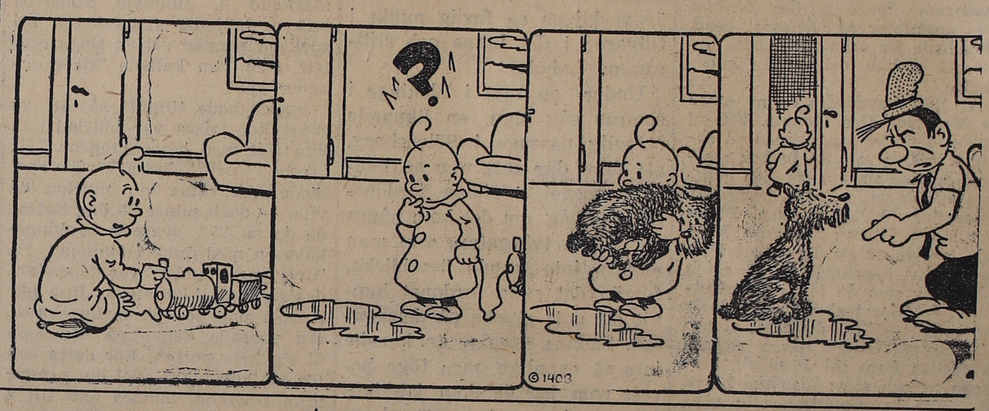
Han sprang ut på en smal tunga av gungfly, som nätt och jämnt bar honom. Här började han omladda sin pistol då tre svenska soldater döko upp vid mosskanten, de fick strax syn på Jon ute på flyget (Numera Vindrarps mosse).

Jon vinkade åt dem med sin täljkniv och pistol.

— Nu avgrundsyngel, röt han åt dem, skall här vankas starkare öl i dag!

(Forts.)

TOP HAT

PAMELAS FÖRLOVNING.

En ovanlig förlovning har vänt upp och ned på en flickskola i Maidenhead, strax utanför London. Det är en 16-årig elev vid namn Pamela Henneker, som plötsligt skolkade en vecka mitt i brådaste examensivern för att åter uppenbara sig med en förlovningsring med en stor diamant, värd 15.000 kronor i klassrummet.

Fästmannen som är knappt fyllda 22 år heter Charles Fitzroy och är dotterson till lord Southampton.

Det var faktiskt litet komiskt att jämföra den uppståndelse som denna förlovning har väckt med de aktuella förhållandena i Sverige. Det är nämligen så att engelska flickor i allmänhet hålls mycket kort tills de slutat skolan.

■

— Regnar det in i fröken Jönssons rum? Alldeles över sängen. Så kan det inte få vara! För all del flytta på sängen.

Ung dam går under jorden

Roman av Py Sörman

(13)

— Nja, sade han. Den saken vet jag ju inte. Men jag skulle tro...

Han sade inte vad det var han skulle tro.

De satt mitt emot varandra utan att tala en lång stund. Doktor Bender tycktes fundera över något. Och plötsligt gav han henne en blick. Han sade:

— Jaså, ni är utan plats? Och ni har ingen familj som tar hand om er?

— Nej sade hon. Jag är absolut solo. Har aldrig ens haft någon familj, inte sen jag var liten, i varje fall.

Han funderade alltjämt.

— Anton, sade han. Anton...? Jag undrar om jag inte känner ett par av era släktingar. Namnet är...

Hon avbröt. Hon såg honom rätt i ögonen med en oskuldsfull blick och log, så att gropen i hennes högra kind djupnade:

— Namnet är taget, förklarade hon lugnt.

Manövern lyckades. Han såg avgjort generad ut. Precis som ett barn, som varit klåfingrat och fått ett slag över tassarna.

— Förlåt, sade han osäkert.

Men efter en stund hämtade han sig och sade:

— Jag skulle gärna vilja hjälpa er, om jag kan. Ni har inte lust att försöka er på sjukvård för omväxlings skull? I så fall kunde jag behöva er här. Jag har visserligen en sköterska, men jag kunde behöva någon, som tog emot patienterna och hjälpte till att föra mitt kortsystem.

Ulla kände hur hon rodnade, trots puder och allt.

— Det vill jag förfärligt gärna! sade hon.

Doktorn verkade nästan lika glad som hon.

— Då säger vi det, då! Ni kan få börja, när ni har lust. I morgon — passar det?

— Det passar härligt! sade hon.

VI.

Ulla kände sig lycklig. Hon tyckte, att hon dansade fram genom gatorna, när hon gick till sin nya befattning.

Var inte ödet förtjusande mot henne? Äntligen hade hon fått det över på sin sida!

Nu mindes hon de trista åren i den lilla staden tillsammans med moster Ida, som man minns en halvt lustig och halvt vemodig upplevelse man haft för så längesen, att den mistat all betydelse.

Nåja, den hade i alla fall en viss betydelse för henne. Om den inte funnits, då hade hon väl knappt förmått uppskatta sin lycka så mycket som nu. Det krävdes visst, att man skulle ha haft det riktigt tråkigt, för att man skulle kunna vara riktigt glad.

Om hon vågat drömma sig det underbara, som nu hänt? Tänk på den tiden, när hon satt på det mörka kontoret och adderade siffror, och en dag plötsligt fick se en skymt av — Honom. Om hon då anat, att hon en dag skulle få vara i hans närhet! — Ååååh! Hon drog ett djupt andetag och ökade farten, där hon gick. — Det var en så härlig dag, solen sken över gatan, speglade sig i skyltfönstren och kastade solkatter i ögonen på en. Man måste blunda för att inte bli bländad.

Hon tog trappan med två steg i taget, och så stod hon utanför dörren med hans namn på dörrskylten.

Han tog själv emot henne. Han anvisade henne ett litet rum vid sidan av mottagningsrummet, där kortsystemet fanns, som hon skulle sköta. Och så ofta han var ledig från patienter den här första förmiddagen, kom han in och såg efter hur hon hade det. — Kortsystemet var enkelt nog. Det klarade hon utan hjälp. Men likafullt ville han hjälpa henne, och så stack de sina huvuden tillsammans och granskade de olika korten...

Ulla var i sjunde himlen. Hon ra tre timmar. Men sen föll hon stannade där ganska länge — nåner...

Doktor Bender hade instruerat henne, att då sköterskan var upptagen på sitt håll, skulle hon svara i telefonen, och innan hon släppte fram någon, måste hon ta reda på vem det var, som ville tala med honom.

Och rätt som det var kom en signal. Ulla visste att sköterskan just gått in i hytten med en patient, som skulle ha "sol". Alltså var det hennes plikt att besvara signalen.

— Hallå, sade hon hastigt, och därpå hastigt: Detta är på doktor Benders mottagning!

— Åh, sade en ljus damröst, och det lät som om den talande skrattat en smula. Ja, jag skulle vilja säga doktorn ett ord — såvida han inte är upptagen, förstås? Ulla sökte kväva en plötslig svartsjuka, som steg upp inom henne.

— Doktorn är inte upptagen för ögonblicket, svarade hon artigt. Vem får jag hälsa honom från?

Det blev ett par sekunders paus. Så sade rösten i telefon:

— Det är fru Bender.

Ullas hjärta stannade till, sedan började det slå fort och kort. Hon blev stående kvar vid apparaten och ansträngde sig att bekämpa den mattighet, som i ett slag kommit över henne. När hon såg upp, var det som om luften fyllts av små, vita nålar — de hoppade och flimrade i en irriterande ringdans, så att hon måste blunda för att inte bli yr i huvudet av att se på dem.

Med osäkra steg gick hon in i mottagningsrummet.

— Fru... fru Bender är i telefon, sade hon svagt.

Doktorn såg upp från journalen, han suttit och skrivit i.

— Jaså, började han. Därpå i en annan ton: men hur är det med er? Ni är allt en smula blek om nosen?

Hon ansträngde sig att finna ett svar: — Kanske... jag vet inte... Det är väl min blodbrist, kan jag tro.

Vilken lycka att hon funnit på det där med blodbristen till slut! Och han tycktes acceptera den.

— Ja, ja, sade han halvt för sig. Den åkomman kan vara rätt så besvärlig emellanåt. Påminn mig, så skall jag skriva ut något åt er!

Därpå gick han till telefonen, och hon hörde honom säga glatt och besvärat:

— Hallå, Greta! Det var bra att du ringde! Jag satt just och tänkte på dig...

Ulla strök sig över ögonen. Det var ett fåfängt försök att stryka bort all sveda, som denna nya vetskap alstrat inom henne.

Han var gift!

En sekund kände hon något liknande agg mot honom: Kunde han inte talat om den saken och besparat henne att få reda på det själv?

Men i nästa nu förebrådde hon sig, att hon känt det så. — Vad hade han väl haft för anledning att tala om det? Vad i all världen hade hon med hans privata liv att skaffa?

För egen del hade hon ju varit nog så förbehållsam. — Nåja, hon hade ju sina skäl att vara det. — Men hur kunde hon då fordra, att han redan vid deras första sammanträffande skulle avge en detaljerad självdeklaration?

Med förnuftet insåg hon, att det hon begärde var orimligt. Men hjärtat är ju nästan aldrig ense med förnuftet...

Trots de kloka resonemang, varmed hon sökte övertyga sig själv, att det inte funnits någon anledning i världen för honom att inviga henne i sitt äktenskap — värkte den frågan inom henne: — Varför... vafför kunde han inte ha sagt det?...

Därute vid telefonen ljöd hans röst alltjämt, men hon lyssnade inte till den. Hon hade dragit sig undan till det lilla rummet, där kortsystemet fanns, och medan hennes fingrar ointresserat plockade bland korten, satt hon och såg ut genom fönstret på en värld, som plötsligt mistat allt ljust.

Vad skulle hon ta sig till nu?

(Forts.)